Nr. 76 (15.166).
Ч. 76 (15.166).

Lwów, niedziela 2. kwietnia 1939.
Львів, неділя 2. квітня 1939.

Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Rok LX.
Рік LX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO

Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 501.060
" Банку Чеських Леґіон Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . . 5.00 зол.
чвертьрічно . . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Конфіската „Діла".

Вчорашнє (75) число „Діла" підпало конфіскаті за (подаємо, як у рішенні львівського городського старства): 1) статтю п. н. „Проблема [illegible] є та сама" від слів: „Хочемо" до слів [illegible] шляху"; 2) статтю, що починається в наголовку від слів „Трагічні" в цілости з наголовком; 3) статтю, що починається в наголовку від слів „Самоуправні" в цілости з наголовком; 4) статтю п. н. „Українiка із французької преси" від слів „В усіх" до слів „проти мадярів" і від слів „Справа Карпатської" до слів „довідались"; 5) статтю п. н. „Мадяри готові дати за Пряшівщину автономію Карпатській Україні?" від слів „Партизантські" до слів проти Мадярщини"; 6) за статтю, що починається в наголовку від слів „На вічну" в цілости з наголовком і 7) „Новинки" від слів „У слідчій..." до слів „літніх ферій".

Ми видали другий наклад.

—o—

Анґлія і Франція збройно поможуть Польщі

НА ВИПАДОК НІМЕЦЬКОЇ АГРЕСІЇ. ЗАЯВА ЧЕМБЕРЛЕНА.

ЛЬОНДОН. ПАТ. У пятницю в 15. годині прем. Чемберлен зложив у палаті громад таку заяву:

Як це я заявив рано, британський уряд не має офіційного потвердження поголосок, що [illegible] атак на Польщу; тому не [illegible] вважати тих поголосок правдивими.

КОЛИБ ВСЕ ТАКИ ДІЙШЛО ДО АКЦІЇ, ЯКА ЗАГРОЖУВАЛА Б НЕЗАЛЕЖНОСТИ ПОЛЬЩІ І ЯКІЙ ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД УВАЖАВ БИ ЗА ВІДПОВІДНЕ ПРОТИСТАВИТИСЯ ВСІМИ НАРОДНІМИ СИЛАМИ, БРИТІЙСЬКИЙ УРЯД ПОЧУВАВСЯ Б ДО ОБОВЯЗКУ ДАТИ ПОЛЬЩІ ПОВНУ ПІДТРИМКУ, ЯКУ [illegible] ЗМОЖЕ ДАТИ. У ЦІЙ СПРАВІ ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД ВЖЕ ДІСТАВ ЗАПЕВНЕННЯ. ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД УПОВАЖНИВ БРИТІЙСЬКИЙ ЗАЯВИТИ, ЩО В ТІЙ СПРАВІ ВІН ЗАЙМАЄ ТАКЕ САМЕ СТАНОВИЩЕ.

Ця заява відноситься до перехідного часу, [illegible] покінчаться консультації з іншими державами.

Британський уряд є прихильником свобідних переговорів, що є найкращим засобом [illegible] всяких розбіжностей між поодинокими державами. Нічого не оправдує урядів, [illegible] заступають переговори погрозами і на[illegible].

СПІВПРАЦЯ ЗІ СССР.

[illegible] заяві розвинулася дискусія. [illegible] промовив провідник лейбуристів [illegible] ствердив, що заява Чемберлена є [illegible] від вибуху світової війни; опісля [illegible] питання:

1. Чи ця заява є першим кроком в акції [illegible] або обмежити агресію?

2. [illegible] так, чи уряд негайно подбає, щоб [illegible] включилися також [illegible]

3. Чи уряд зверне окрему увагу на СССР, щоб дістати максимальну співпрацю?

4. Чи уряд уважає доцільною негайну конференцію держав, які готові виступити проти агресій?

У відповіди Чемберлен ще раз підкреслив, що заява відноситься до перехідного часу, коли йдуть переговори з іншими державами — також зі СССР.

Секретар закорд. справ відбув розмову зі совітським амбасадором та обговорив з ним широко цю справу. Совітський уряд цінить і розуміє засади, якими кермується британський уряд у своїй діяльності.

ПЕРЕД ВІЗИТОЮ МІНІСТРА БЕКА.

Дальше Чемберлен заявив, що на другий тиждень приїде до Льондону мін. Бек, з яким обговорять дальші кроки в тім напрямі, щоб дістати максимум співпраці у спільних зусиллях, з метою: перервати агресію, якби дійшло до неї.

ПИТАННЯ СПІЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

На питання Ґрінвуда: чи уряд ставиться прихильно до спільної конференції зі СССР, Чемберлен відповів: Справу конференції уважаю наскрізь практичною. Не боронимо теорії і якщоб виявилося, що не найдоцільнішиі шлях, ми приняли б її. Якщо є успішні шляхи, до тої мети, можна обійтися без конференції.

При кінці дискусії Чемберлен заявив, що в цій справі вже поінформовано домінії, та що нема ідеольоґічних перешкод для співпраці з СССР. На запит Гендерсона відповів він, що йому не відомо про ніяку акцію німецьких урядів у Варшаві, з метою: запевнити мирну дискусію над спірними справами.

Настрої серед британських парляментаристів.

ЛЬОНДОН. ПАТ. Посли з урядової більшости вповні одобрюють заяву Чемберлена; опозиція домагається, щоб уряд поробив ще дальші кроки в цім напрямі та довів до повної співпраці держав. Виступ Чемберлена довів до хвилевого відпруження.

Чемберлен негайно виїхав до Чекерс, де буде до понеділка.

В понеділок відбудеться дебата на тему міжнародньої ситуації.

ПЕРЕДПОЛУДНЕВЕ ЗАСІДАННЯ.

ЛЬОНДОН. ПАТ. У пятницю в год. 10. відбулося засідання уряду, опісля засідання підкомітету кабінету для закордонних справ, що опрацював деклярацію Чемберлена. В 11. год. почалося засідання палати громад. На запит посла Ґрінвуда Чемберлен заповів, що коло 15. години виголосить відому заяву.

ПРЕДСТАВНИКИ ЧУЖИХ ДЕРЖАВ У БРИТІЙСЬКІМ МІНІСТЕРСТВІ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ.

ЛЬОНДОН. ПАТ. По засіданні брит. уряду, яке тривало приблизно годину, запрошено до міністерства закорд. справ амбасадорів Америки і СССР та німецького шарже д афер і повідомлено їх про зміст заяви Чемберлена.

ГЕБЕЛЬС В АТЕНАХ.

АТЕНИ. ПАТ. Гебельс відбув у пятницю розмову з грецьким премієром Метаксасом. В четвер він відлетить до Єгипту.

—o—

СКАНДИНАВСЬКІ ДЕРЖАВИ ВИЗНАЛИ ЕСПАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УРЯД.

Швеція, Норвеґія, Лапія та Ісляндія визнали „де юре" уряд нац. Еспанії.

Кінець еспанської війни.

Львів, 31. березня 1939.

Історія еспанської землі та еспанського народу — одна з найбільш змінливих та найцікавіших в історії всього світа. Кілько чужинецьких військ перевалилось через ту землю, кілько чужонаціональних володарів там панувало, кілько жорстоких режимів та крівавих переворотів зазнав еспанський нарід, що має одну з найстарших і найвеличавіших культур! Кілько революцій та громадянських воєн було в Еспанії — міг би перечислити тільки добрий фаховець, і то мабуть із підручником історії Еспанії у руці. Сьогодні переходить до минулого остання тамошня громадянська війна.

Тривала вона три роки і мала всі питоменні познаки подібних попередніх „епізодів", з яких складається прастара історія Еспанії: завзятість, жорстокість, встрявання всяких можливих чужинецьких чинників та легковаження у розпалі братовбивчої боротьби найбільших здобутків своєї матеріяльної та духової культури і власного життя, яке має для південних народів і велику і ніяку вартість. Три роки велася в Еспанії війна, яку люди обраховували найвище на три місяці (так, як світову війну!), три роки на території Еспанії змагалися міжнародні течії і міжнародні впливи. „Так згине кожний ворог Італії і фашизму!" — кликав Мусоліні до юрби, яка віватувала з приводу перемоги ґен. Франка. Бо Італія вже віддавна перестала скривати, що вона активно — людьми, зброєю, муніцією — бере участь в еспанській війні, яку вважає своєю війною. Так само ввесь світ віддавна знав, що по еспанській червоній стороні активно заанґажовані Совіти, які насправді й розпочали всю останню еспанську трагедію.

Теоретики комунізму давно вже вказували на Еспанію, країну найбільшого багацтва й найбільшої нужди, країну з залишками середневічного февдалізму та осередками анархістичного руху, — як на черговий після Росії вимріяний терен для большевицького експерименту. Робота йшла теж цілком по російському зразку: використати упадок монархії, щоб через етап демократичної републики дійти до комуно-совітського устрою. І рідко коли плян Комінтерну покривався так докладно з плянами московського комісаріяту закордонних справ: після приходу до влади у Франції людового фронту — закріпитися на Пиринейському піворострові, у найближчому сусідстві Ґібральтару та під боком фашистівської Італії! Гра була вартна ризика: і тому Совіти кинули були у ту гру ввесь свій авторитет, всю свою пропаґанду та якнайбільшу допомогу „добровольцями", що їх большевицькі аґенти вербували в усіх країнах світа, зброєю, харчами, грішми. Але у тій своїй ревности переборщили. Участь московсько-совітського чинника у мадридських подіях була така ясна й очевидна, що примусила Італію та Німеччину так само активно протиставитися: перегони між Москвою та Римом і Берліном відразу виказали величезну перевагу націоналістичних держав, яким помагала передовсім їх географічна близькість з тереном гри. Всі комітети неінтервенції виявилися фікцією. Вони були тільки формальними арґументами, щоб не розпутувати нової загальної европейської війни, вони були тільки паравами, які мали приспати совість та одночасно залишити вільний шлях ходові подій, що вирішувались на полі бою.

Місяцями на волоску висіла над Европою загальна війна через еспанський конфлікт. Але закінчився він серед загальної байдужности. Прийшли інші події, які зосередили на собі всю увагу мешканців ґльобу, і люди немов призабули, що в Еспанії вічно ллється кров. Останній етап еспанської війни — вже після упадку Барсельони — минув фактично на переговорах, в атмосфері явної перемоги національних військ та явної програної червоних. Капітуляція Мадриду та всієї решти неопанованих ще міст закінчила ту жахливу громадянську війну, — напевне не останню в історії Еспанії.

Еспанський відтинок міжнародніх конфліктів зліквідований. Зате два відтинки конфлікту завжди ще хвилюють уми: німецька теза про необхідність здобувати щораз новий „життевий простір" та італійські вимоги супроти Франції. Істнують всі дані вірити, що вже найближчі дні принесуть прояснення ситуації та що розвіється мряка, яка сповиває від тижнів цілу Европу.

Ік.

Великодні мистецькі памятки.

Наші мистці хотять спробувати ввести у нас новий звичай, який віддавна практикується на Заході, а також від кількох літ і серед польського громадянства. А саме: хотять перевести субскрипцію своїх праць з нагоди Свят через читачів преси.

Дуже часто буває так, що люди хотять на Свята обдарувати один одного якоюсь культурною, а недорогою річчю, або і самим придбати, або дарувати щось комусь на іменини. Для цього власне, надаються не дорогі, але правдиві мистецькі твори, виконані графічним способом, себто правдиві графічні естампи, що підходять до прикраси хат — сальону, кабінетів, таксамо як і образ. Тільки що графічний естамп є значно дешевший, не дивлячись на те, що він є справдішнім оригіналом.

До нашої редакції надіслали наші молоді мистці, що тепер кінчають Академію Мистецтв у Варшаві, або її вже покінчили, кільканацять таких естампів способом акваферти, мелотінти, автолітографії і деревориту.

Ось твори які може дістати у нашій адміністрації наш кожний передплатник по 7 золотих:

Баляс Володимир: „Весна". Дереворит.
Баляс Волод.: „Вуличка в Болгарії". Дерев.
Баляс Володимир: „Болгарія". Дереворит.
Домалик Б.: „Копають картоплі", мелотінта.
Домалик Б.: „Каменярі". Акваферта.
Гавран Яро: „Діти при дорозі". Дереворит.
Гавран Яро: „Діти". Дереворит.

І тому нині українська галицька душа подвійно терпить, коли довідується, що її уявні „союзники" Німеччина, Італія та Японія (!) офіціяльно складають побажання Мадярщині за те, що вона заняла Карпатську Україну. Італійська преса (наприклад „Мессаджеро") зве президента о. д-ра Волошина злодієм, бо, мовляв, він вивіз український державний скарб з української держави! Мало бракує, а готові його прирівняти з неґусом...

Ми мусимо собі ясно усвідомити, що ми не маємо багато впливових приятелів на заході. Чимало німецьких „приятелів" України нераз зовсім виразно заявляло, що, на жаль, вони не знають, чи їхні думки є одночасно і думкою німецького уряду. Те застереження щодо своїх урядів зовсім виразно нераз підкреслювали теж анґлійські, французькі, італійські та інші чужинецькі симпатики України.

Скажемо ще більше, що плятонічне галицьке ґерманофільство було дуже шкідливе у першій мірі на терені Німеччини, бо німці часто самі дивувалися чому і за що ми їх при всяких нагодах так дуже хвалимо.

Нині в цілому світі — а в першій мірі в західніх демократіях відлетіла від української проблеми німецька гіпотека. Українській проблемі від того ні не полекшало ні не погіршало. Стала тільки явною дійсна правда.

Якби ми були докторами від хронічної політичної недуги нашого громадянства, то з вашим дозволом, шановний читачу, ми дозволили б собі повторити нераз уже друковану чи прилюдно обговорювану ось таку політичну рецепту: 1) Повна українська невтральність в усіх питаннях, що нас не торкаються;

2) Викинути ліричну поезію з політики, тобто перестати раз-у-раз підбирати та вишукувати арґументи, які мають одобрювати чи підсилювати міжнародні тези, приємні нашому серцю;

3) Давати розумні і доцільні інформації в усіх великодержавах, де, як виявилося, не маємо майже ніяких впливів в урядах тих великодержав як і тих, що може ставляться до нас прихильніше;

4) Покинути фрази про всякі наші „союзи", бо недержавний нарід не може мати ...

Між двома осями і шприхою.

(Від нашого кореспондента.)

Париж, 25. березня 1939.

Як відомо, є дві великі політичні осі: тотальна вісь Берлін—Рим з продовженням до Токіо і демкратична вісь Льондон—Париж з продовженням до Вашингтону. Одна і друга вісь має чимало ріжних явних і неявних прихильників і ворогів між меншими державами, які в більшій частині навіть не мають цивільної відваги (і це зрозуміле!), сказати явно та отверто за яким із тих двох політичних бльоків великодержав підуть, якби прийшло між ними до зудару.

Якщо згадаємо про найбільший клопіт осі Берлін—Рим, то він є, як ми вже нераз писали, у Токіо, бо спілку Німеччини та Італії з жовтою расою опрокидує та не одобрює ввесь анґльо-саксонський та французький світ. Зновуж найгірший клопіт демократичного бльоку є у большевицькій Москві, бо фашистівська пропаганда дуже легко може показувати на спілку з большевією як на небезпеку не тільки під моральним оглядом (це зрештою в міжнародніх взаєминах мало переконливий арґумент!), але і як велику небезпеку для кишені західно-европейських дуже багатих громадян, що живуть у демократичному режімі.

На тому тлі (тобто протияпонському і протибольшевицькому) працюють якнайзавзятіше осередки пропаґанди двох тих осей. На нашій території ми не стрічаємося з протияпонською пропаґандою західніх великодержав, тому ми про неї забуваємо, але ця пропаґанда дуже сильна в заморських областях, тобто у всіх континентах поза Европою.

Наше галицьке громадянство — головно галицька інтеліґенція — із атавізмом плятонічного германофільства ще з покійних австрійських часів (ніякого ґерманофільства нема і не було в українських східніх землях на нашій території поза сокальським кордоном!) — почуваємо себе сьогодні і наче скупані в ледяній воді, згадавши жертви наших братів на Карпатській Україні.

Бо ми, галичани, чомусь уявляли собі, що Берлін є не тільки нашим політичним приятелем (це вже дуже високий міжнародній правничий термін!), але теж, що Берлін є навіть нашим союзником (це вже найвищий термін на означення взаємин між двома націями!) Варт при цьому пригадати, що Берлін і Рим, Париж і Льондон дуже рідко та нерадо вживають у своїх заявах терміну „союз", бо це надто точне означення міжнародніх взаємин, получене дотого з військовою співпрацею.

...их „союзів“. Недержавний нарід може мати ...ніще „приятелів“. Приятелів справжніх ...ятелів у світі, навіть і дуже впливових чу...енців-приятелів маємо хвалити Бога нині, ...ки не звязуймо їм руки нашими всякого роду ...ляраціями, що охоплюють всю земну кулю, ...ї на цьому постійно ломимо свої власні голови, а нікого не заляквемо ані не зєднаємо.

З кожним із цих питань звязані ще всякі ...ші, як напр. таке важне, щоб не змішувати ...ардінної політики з ріжними її заявами та виступами з працею наскрізь інформаційною закордоном, що повинна бути спокійна, рівна, незалежна від усяких тимчасових настроїв і ходів і мусіла зєднувати собі людей та закріплювати давню прихильність визначних одиниць на чужині.

Та це нова широка тема і вона потребує окремої власної „осі“. Ми покищо опинилися між шприхою історичних подій.

Юрій Студинський.

—o—

Як і кому плещуть на зїзді комуністичної партії.

10. березня почався і 21. березня закінчився в Москві XVIII. зїзд всесоюзної комуністичної партії. Цей підсумок минулої діяльности, перегляд сучасного й накреслення перспектив ...ьших в СССР, отже і в УССР. На нашу думку було недоцільно пройти цілком повз цей зїзд, ...е дивлячися на ввесь його галас, інсценізацію і штучність. Варт зупинитися на деяких його ...еталях.

На 1. березня ц. р. комуністична партія в СССР нараховувала 1,588.852 членів партії і ...888.814 кандидатів партії (це на 160—170 міліонів усього населення!). На зїзд обрано 1.574 делегатів із правом вирішального голосу (прибуло на зїзд 1.569). З них від УССР 272 делегати і то обраних від кожної области окремо, а не від зїзду компартії України, як то належало за статутом (мабуть чомусь то здавалося це за небезпечне!). Від РСФСР — 1.076. Мандатна комісія відмітила, що серед делеґатів 418 з вищою освітою, причім особливо багато таких делегатів від українських областей. Серед делегатів 143 жінки. Половина делегатів віком не старші за 35 років.

Не дивлячися на те, що можна вже було призвичаїтися до „ентузіязму“ на всіх партійних тамтешніх зборах, треба сказати, що в цьому відношенні цей зїзд побив усі рекорди. Без жартів, думаємо, що долоні всіх делеґатів значно опухли після цього зїзду, стільки доводилося їм плескати.

ЕНТУЗІЯЗМ.

Виробився навіть свого роду ритуал, створено свого роду табелю ранґ, кому і як плескати. Наприклад на початку зїзду обирають його президію, тобто властиво називають раніш уже намічені прізвища. Безумовно всі присутні виявляють свій „ентузіязм“, але додержуючи такий церемовіял, що стає цілком ясна попередня підготова до нього.

Справді: оплесками привітали 19 осіб (що й казати, дрібнота!). Довготривалими оплесками привітали 4-х між ними й Будьонного. „Бурхливими“ оплесками привітали двох: дві нові зорі партійного небозводу, Маленкова й Мехліса. „Довготривалі“ оплески й вигуки „ура“ супроводили оголошення прізвища Берії.

Коли Щербаков (цеж він вніс пропозицію про обрання до президії 35 делеґатів) вимовляє прізвища дотеперішніх секретарів Ц. К. Андреєва й Жданова, а також Мікояна, лунають „довготривалі“ оплески, вигуки „ура“, всі підводяться з місць.

Прізвища Ворошилова, Кагановича, Калініна, Молотова, Хрущова (ніби дає собі раду з Україною!) викликують „бурхливі“ оплески, вигуки „ура“, всі підводяться із своїх місць і вітають їх вигуками: „Хай живе товариш Ворошилов, (чи там Каганович або Молотов!)!“

Ну, а коли згадують імя „вождя“, то супроводить цьому „бурхлива овація“, всі підводяться, вигукують „ура“, „нехай живе товариш Сталін!“ (Це обовязково всіма мовами, бо свідчить про „міцну непорушну любов усіх народів) і це продовжується досить довго...

„ЗОРІ“ і „МІСЯЦЬ“ РЕВОЛЮЦІЇ.

Не можна інакше: одна слава зіркам, інша великим зорям, а ще інша місяцеві.

Ну, а крім того кожна згадка про „вождя“, звичайнісінька собі серед промови, мусить викликати щонайменше „довготривалі бурхливі оплески“. Ми не будемо зупинятися на найголовніших точках цього зїзду: на промовах Сталіна (звіт про минулу діяльність ЦК), Молотова (про виконання другої пятирічки й про намічену третю пятирічку) і Жданова (про зміни в статуті партії). Нас цікавить більше те, що стосується безпосередньо УССР, ну й може деякі деталі в дискусіях.

Наприклад Мануїльський заявив, що комуністичний інтернаціонал на сьогодні нараховує у всіх „капіталістичних“ країнах 1,200.000 комуністів. На нашу думку цю цифру сміливо можна було б значно збільшити, хтож може це перевірити?! Ну, а враження ніби зроблено! Ніби налякано цим ці „капіталістичні“ країни!

Досить симптоматична була промова Берії, сучасного наркома внутрішніх справ СССР, наступника Єжова, який зникнув без сліду. Очевидно, щоб задокументувати зміну політики Берія зазначує, що „було б помилкою прориви, які трапилися у праці народнього господарства, пояснювати тільки підривною роботою „ворогів“ (а на цій тезі збудовано всі важливіші судові процеси останнього часу в СССР!). У деякій мірі ці прориви слід віднести на рахунок поганої, невмілої роботи ряду наших працівників, які ще не досить засвоїли стиль большевицького провідництва. Ну, а крім того „робітники“ НКВС, очистивши свої лави від ворожих елементів, що просякли туди й зміц-

нивши їх перевіреними кадрами, забезпечать викорінення всіх ворогів (отже можна вважати, що Єжов був або „ворогом", або „неперевіреним" — добрий тобі секретар ЦК!)!"

МАЛОРОСІЙСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ-ГУБЕРНАТОР ГОВОРИТЬ.

З великою промовою від УССР виступив „генерал-губернатор малоросійський" Хрущов. Він засвідчив, що „український нарід з ненавистю ставиться до буржуазних націоналістів, до всіх цих підлих шпіонів — Любченків, Хвиль, Затонських (прізвища „ворогів" пишуть з малої літери — це теж ритуал!) та іншої нечисти". Це з одного боку, а з другого „любов большевиків України до товариша Сталіна відображає безмежне довіря і любов до великого Сталіна всього українського народу". Принаймні переконливо. Зрозумілий величезний успіх у всіх ділянках народнього господарства, але по всіх цих ділянках можливости далеко не вичерпані, їх треба вичерпати (ніби то й не цілком задовільний успіх!). „Український нарід завдяки своїй любові до Сталіна дасть рішучий відпір усім ворогам, борючися пліч-о-пліч з великим братерським російським народом!".

Делеґат, секретар Дніпропетровського обкому Задіонченко, говорячи про успіхи области, завдяки більшовицькому керівництву, мусів зазначити, що по колхозах занадто мало посувається зріст партійних кадрів: в области більше 3 тисяч колгоспів, а тимчасом є тільки 195 первісних партійних організацій!

Делеґат, секретар Ворошиловоградського обкому Власов змушений був признати, що каменовугільна промисловість области має чимало хиб.

ШАХТИ, ШКОЛИ, МАШИНИ.

Наприклад продукційність врубових машин використовувана тільки на 67 відс. Особливо зле стоїть справа зі сталістю кадрів на шахтах. За 1938 рік на шахти области прибуло 95.725 людей, а відійшло 96.672.

У промові другого секретаря ЦК КП(б)У Бурмистенка можна відмітити, що року 1937 з вищих шкіл УССР випущено 18.863 особи, з них тільки 53 відс. українців, з політехніки — понад 30 тисяч осіб, з них 76 відс. українців.

Делеґат, голова Верховної Ради УССР, Корнієц ствердив дуже незадовільне поставлення справи ремонту тракторів, комбайнів і автомашин, майстерень майже нема, нема фонду запасових частин, запасові частини доводиться або виписувати з центру, або замовляти зробити (і це в кожному навіть дрібному випадку). Отже у випадку якоїнебудь запасової частини трактор простоює бездільно тижні, якщо не місяці.

Делеґат, секретар Київського обкому Сердюк говорив про те, що в осені 1937 року з українських партійних організацій „вичищали" членів партії сотнями без усякого приводу.

Голова Сталінського обласного виконавчого комітету Шпильовий скаржився на гострий брак водотягів у Донбасі, що утворює неможливе становище браку там не тільки доброї, а й взагалі води. Це те, що просякало назверх крізь загальне вихвалювання „щасливого життя".

ДЕЛЕҐАТИ З УКРАЇНИ.

А щоб зробити враження ще щасливішого життя трудящих совітської України, до Москви на зїзд прибула делеґація з України у складі: поетів Тичини та Бажана, артистів Паторжинського, Литвиненко-Вольгемутової та Юри, стахановців Іллініча, Фортунова та Белявцева і представників „щасливих колгоспників" Кохна, Яхновського, Вітенка та Поліщукової.

Бажанові дали право привітати XVIII зїзд і для більшої екзотичности та для показу досягнень Сталінської націоналістичної політики навіть українською мовою.

Ну і він розійшовся, говорячи віршами і прозою — про Олександра Невського, і про Пожарського, і про Богдана Хмельницького, а головно про Сталіна. „Прозорливий сталевий Сталін урятував Україну і в році 1918, й 1919, й 1920!". „Український нарід нікому не віддасть свого щастя!!" „Український нарід ітиме тільки більшовицьким шляхом!!!" „Хай живе творець нашого щастя — великий Сталін!!!".

Увесь зїзд плескав Бажанові і навіть сам Сталін, проголошуючи „великому українському народові ура!".

Українство стало за таке модне на зїзді, що навіть нарком рибної промисловости „товаришка" Жемчужина-Молотова (дружина прем'єра) так закінчила свою промову: „Мені хочеться закінчити українськими словами: „Хай живе наш великий Сталін!"...

ПОЛІТИЧНЕ БЮРО.

Після цього фаєрверку промов перейшли до ділової роботи й обрали новий ЦК з 70 членів (з них тільки 16 з попереднього залишилось, а було 71 членів) й 68 кандидатів (тільки 6 ввійшло з 68 кандидатів попереднього складу!).

А там новий ЦК обрав зі свого складу найважливіше: політбюро з 9 осіб: Андреєва, Ворошилова, Жданова, Кагановича, Калініна, Мікояна, Молотова, Сталіна й Хрущова (а було раніше 10 та тільки „зникли" Єжов та Косіор!) і 2 кандидатів до них: Берію та Шверника (замість 5, з яких і сліду не залишилося від Чубаря, Петровського, Постишева та Рудзутака!)

Вибрано також керманичів усього партійного життя — секретаря ЦК, а саме Андреєва, Жданова, Маленкова і Сталіна. (Що Єжова нема, це зрозуміло. А чому не обрали Лазаря Кагановича?!).

Почнеться тобто найновіше, найщасливіше життя аж до XIX зїзду, якщо його хтось дочекає!...

Гл. Д.

З польської преси.

Чому німці зайняли Чехію?

Відповідь на це питання намагається дати п. ЙМБ у „Роботніку" (ч. 91 з 31-го березня ц. р.) у статті п. н. „Яка була мета наїзду на Чехію?" Покликавшись на „Епоку", яка твердить, що „захоплення Чехії — це вступ до більшої авантури на Заході" та що на випадок війни з Заходом Гітлер тепер забезпечений від чеського боку, автор пише:

„У цих міркуваннях безумовно є ядро правди. Ми завжди були тієї думки, що Гітлер не склоняється до східної ані до західної орієнтації, тільки до „тотальної" орієнтації, спрямованої однаково на Схід і на Захід. Гітлер змагає не тільки до того, щоб захопити землі, але також, щоб знищити своїх західніх противників і конкурентів. Одно зрештою вяжеться з другим, бо Захід не може без кінця приглядатися займанницькому походові Німеччини. Тому можливе, що наїзд на Чехію — це була забезпека фронту на чеському відтинку на випадок конфлікту на Заході. Промовляла би за тим обставина, що наїзд на Чехію вдарив яскраво у Мінхен та у двох його західніх партнерів, що Гітлер, порвавючись на такий хід згори резиґнує з дальшої „співпраці" в роді Мінхену і виступає отверто як ворог Заходу".

Але чи до цього не було би досить мати Чехословаччину під таким своїм впливом, під яким мала її Німеччина після відібрання Судетів? Повна окупація Чехії й Моравії зовсім розбила добрі взаємини Німеччини з західніми державами, що в останньому часі до деякої міри наладнувалися. А все-ж Гітлер рискнув тими взаєминами, на яких — могло здаватися — йому свого часу так дуже залежало.

„Вже саме захоплення Чехії, силою нових фактів, які воно створило, має далекосяглі наслідки в самій середущій Европі. Поширює границі Німеччини і цим самим її мілітарну силу. Накинення Румунії торговельного договору, дуже важкого для тієї країни, як теж загроза для границь Польщі — ось наглядні наслідки самого пересунення границь Німеччини. Саме зглайхшальтування Чехословаччини не давало запоруки відповідного натиску на інші країни, в данім випадку на Румунію і Польщу. А коли мова про натиск на Польщу, то в теперішньому моменті йде безсумнівно в дуже великій мірі про такий натиск на границі, щоб на випадок конфлікту на Заході Польща не зважилася допомогти Франції. Отже захоплення Чехії — це ланка в поході гітлеризму на південний схід, независимому від інших спроб експансії, хоч з ними очевидно звязаному".

Коли Гітлер — каже автор — рішився на цей хід, не рахуючися з ефектом, який він викличе на Заході, то це можна пояснювати [illegible] готовою до розгри на Заході... Та це не важне. „Захід чи Схід — цілій Европі загрожують фашистівські „монголи" з „оси" Берлін—Рим" — кінчить свою статтю п. ЙМБ.

—o—

Мадярщина в німецьких кліщах.

Кореспондент консервативного „Часу" п. Т. Б. у своїй кореспонденції з Букарешту п. н. „Німеччина, Мадярщина й Румунія" (ч. 90 з 31-го березня ц. р.) розміркову положення, що витворилося в останньому часі в надлунайському басейні.

„Прилучивши Словаччину до свого „життєвого простору" — читаємо — Німеччина взялася негайно до офензиви в напрямі дальших наддунайських просторів. [illegible] що мадярський нарід національно [illegible] ко освідомлений і його не можна [illegible] проковтнути, Німеччина вирішила взяти мадярів із двох боків у кліщі. Щоб створити ту можливість, шукала засобів, які підчинили би Румунію її господарським впливам та у дальшій меті і політичним. Один з тих засобів дала їй її власна акція у Чехії. Другий засіб дала їй до рук всупереч своїй волі Мадярщина, концентруючи з дефензивною метою частину свого війська над румунською границею. Німеччина використала цей момент, щоб переконати Букарешт, що Мадярщина хоче відібрати тепер Семигород та що тільки Німеччина може Румунію перед цим оборонити, якщо, розуміється, Румунія підчиниться [illegible] Німеччині. При допомозі цих аргументів [illegible] осягнула свою ціль".

Так прийшло — каже автор — до німецько-румунського господарського договору, який скріпляє німецькі впливи в Румунії, якщо Румунія захоче заключений договір вповні додержати.

„Але як довго остаточне рішення румунської влади щодо її майбутньої політичної орієнтації невідоме, так довго треба рахуватися з тим, що Мадярщина є в німецьких кліщах. Цей для Мадярщини дуже некорисний поворот злагіднює тільки в деякій мірі факт, що вона дістала спільну границю з Польщею. Тільки в деякій мірі, бо залізнича сполука Мадярщини через Карпатську Русь з Польщею така невигідна, що має тільки обмежену стратегічну вартість і супроти того не гарантує Мадярщині свободи політичної акції".

Для Польщі — читаємо далі — той стан не може бути байдужний. Підчинення Мадярщини німецьким політичним впливам було би однозначне з продовженням німецької границі аж по східній кінець Руси, отже близько Ворохти. Щоб до цього не допустити та щоб Мадярщина зберегла свободу у своїй заграничній політиці, є — каже автор — два засоби: щоб Мадярщина дістала територію теперішньої східньої Словаччини та щоб дійшло до порозуміння між Мадярщиною та Румунією.

„Polonia lumen, praeceptor et salvator gentium — aut finis Poloniae".

ОРИГІНАЛЬНІ ЗБОРИ ПОЛЬСЬКИХ ДІЯЧІВ І ПОЛІТИКІВ.

Варшава, 28. березня.

На днях деякі представники преси у Варшаві дістали таке оригінальне запрошення: „W ślad przeprowadzonych dyskusji porozumiewawczych, dn. 26. III. 39 r. w maj. Dębinki (40 km. z Warszawy) o godz. 10, odbędzie się konsolidacyjne zebranie inicjatorów odrodzenia jagiellońskiego imperializmu duchowego. Idzie o podstawę zjednoczenia i zdynamizowania całego Narodu, w tempie możliwie współmiernem dobie Kordeckiego. Idzie o „sarmacką odpowiedź Hitlerowi".

Dyskusję rozpocznie referat kpt. rez. T. Dzieduszyckiego. Tytuł i główne tezy: Ruch Jagielloński młodych i duchem młodych — realizujący zasady rzymsko-sarmackiej nacjokracji, nowojagiellońską dziejo-technikę potęgi i hasło Armia szkołą rządności. Pax humana jako trypłyk współrzędnych potęg: pax jagiellonica, britannica, americana. Bezorężna krucjata najmłodszych ludów i ras mocarstwowych, typu rzymskiego, najbardziej dziś zagrożonych i wzajem spokrewnionych kresowym duchem pionierskim — a pokojowym, prężnym i pełnym sankcyjnego umiaru, ambitnym — a służbistym w służbie ludzkości.

„Trzeszczące granice Anglii, podminowany dobrobyt Ameryki, bezpieczeństwo i pokój świata leżą dziś na słupach Chrobrego, wymagających odpowiedniego nową Unją Horodelską przesunięcia wgłąb Europy i Azji. „Piąta Ewangelia", Horodelska — a teraz idzie o szóstą Imperium Jagiellonicum spiritu — ale — w trzech etapach rozwojowych.

„Polonia lumen, praeceptor et salvator gentium — aut finis Poloniae. Punkt zborny samochodów i gości z Warszawy: Al. Ujazdowskie 34 (p. M. Kijewska) g. 9. Przybywających koleją konie oczekiwać będą na st. Jastrzębia Łąka g. 9.43.

„Zdala od wszelkich partykularyzmów pokątnych idzie o akcję obywatelsko-żołnierską na wielką skalę. Niniejszem zaproszonych prosimy więc o żołnierskiego ducha w dyskusji i wnioskach, o punktualność i dyskrecję."

Дивна редакція того запрошення, як і його таємничий зміст, стягнули в неділю до Дембінок багато журналістів. „Таємничі" збори випали назагал дійсно цікаво, участь у них взяло багато активних польських діячів,

політиків, старшин і публіцистів. Перш за все кидалося в очі само тло „ягайлонської" наради: велика саля старого панського двора, на фронтовій стіні повішені навхрест коса — символ хліба і шабля — символ крови. Преледент і господар п. **Дзедушицький**, українець — як казав — з крови, колишній старшина з окруження марш. Пілсудського, автор кількох студій про націократію, у довгому рефераті накреслив вагу моменту і ситуації Польщі та кинув ініціятиву орґанізації „ягайлонського руху", що мав би вказувати Польщі шлях до правдивої величі і піддавати того роду ініціятиву урядові та керманичам держави.

В довгій дискусії, в якій забрали м. і. слово **проф. Гілярович, проф. Кржижановський**, приявні вищі старшини та представники монархістів, синархістів, О. Н. Р-у та інших польських політичних груп і партій — багато уваги присвятили **українській справі**, при чому всі промовці погодилися з тим, що тепер настав крайній час розвязки української проблеми у Польщі. Особливу увагу привязували промовці до справи актуальної стадії **українсько-німецьких відносин**, відповідаючи думку, що інтерес Польщі, супроти грядучих подій, наказує співпрацю з українцями.

Вибраний зборами комітет має небавком проголосити ідеольоґічну декларацію новітнього „ягайлонізму", при чому спеціяльне місце займатиме у цій, не новій зрештою, концепції — українська проблема.

Тенор нарад виявлявся в песимістичній оцінці ситуації Польщі і в потребі відповідної оборони перед великою небезпекою. Місцями падали гострі акценти проти ОЗН-у, з приводу яких не протестували приявні визначні представники тої партії.

КТВ.

СЛОВАЦЬКІ КЛОПОТИ З ЕМЕРИТУРАМИ.

БРАТИСЛАВА. ПАТ. Міністерство скарбу видало доручення, яким закликує державних емеритів реєструватися до 5. ц. м. аж до остаточного унормування справи емеритур. Емерити будуть діставати тільки зачети. Справу емеритів німецької національности поладнали окремо. Всі німецькі емерити, що мешкають у Словаччині, зголошуються окремо і будуть діставати емеритури від словацької держави без уваги на свою приналежність.

ЬКО БОРЩАК.

2)

Перша московська амбасада в Парижі

ЗІ СКАНДАЛОМ.

Найясніший Людовик XIV., оточений Брієном та двором, прийняв москалів у великоній салі Люврі. Мащокин передав урочисто посольський лист царя, перелічуючи при цьому всі титули свого господаря. Перекладачі перекладали царські титули, а московський амбасадор нараз образився, бо король не встав із престолу підчас читання цих титулів. Коли Людовик XIV дізнався про причину гніву посла, він з гідністю велів передати послові, що звичаї французького двора не дозволяють королеві вставати. Одначе король, щоб висвітлити свою приязнь, згодився [...] царських.

Цей царський лист, що його урочисто [...] був актом обвинувачення проти поляків, що заподіяли велику кривду цареві тим, що [...] в друкованих книгах його титули [...] перекручували, говорючи про батька царя, замість того, щоб назвати його справжнім іменем „Михаїл Феодорович", польські [...] називали його „Феодор Михайлович". [...] царя Олекси, від якого прізвище [...] перевернулося в Олександра.

Як річевий доказ, цар надіслав королеві низку польських книг, де „всі ці гидоти написано", прохаючи його розсудити чи „це справедливо, щоб християнські володарі поводилися так один супроти другого".

Після авдієнції, король відпровадив посла до своєї матері реґентші. Тут трапився новий інцидент. Перекладач, що не звик до письма кирилицею, заплутався в лектурі царських титулів, що викликало в Мащокина знову кризу гніву. Реґентша Анна Австрійська не без труду успокоїла темпераментного дипльомата.

Відпроваджуючи посольство до їх дому церемоніймайстер Берліоз Фор чомусь запитав московського посла про імя цариці, на що Мащокин відповів, що не знає. Французький надворний достойник дивується у своїх споминах варварству народу, якого надзвичайний посол не вміє поінформувати чужинця про те, як звуть його царицю. Мащокин, певно, добре знав імя цариці, але московські дипльомати за тих часів були зразком підозріливости і питання Фора видалося москалеві таким, що він волів зовсім не відповідати.

На другий день Мащокин зявився в Люврі, щоб, мовляв, передати в королівські руки ті „злочинні" польські книги, про які ввесь час була мова. Берліоз Фор прохав посла передати книги, як і слід, державному секретареві Брієнові. Мащокин відмовився, твердючи, що він має інструкцію трактувати лише з королем. Два дні Фор, Брієн і Мащокин зі своїми перекладачами суперечалися і мабуть, без ніяких вислідів, бо нема в Парижі слідів злочинних книг, які видко амбасадор повіз до дому.

Дні минали. Амбасадор усе сидів у Парижі, забувши про свою місію. Коли Берліоз запропонував Мащокину свою карету, щоб оглянути Париж, амбасадор відповів з питомою тоді москалям зарозумілістю, що Париж його не цікавить. Мащокин пиячив цілі дні зі своїм дяком, і бідний церемонімайстер з жахом записує у своїх споминах, що чудернацькі, щоб не сказати більше, дипльомати випивали щодня вісім великих „мір" горілки, очевидно, на кошт французького скарбу. Часто-густо, випивши добре, москалі починали між собою бійку. Одного разу вони счинили таку бійку, що швайцарська ґвардія, яка була при них, як почесна варта, мусіла вмішатися і приборкати пяних дипльоматів. Але справа скінчилася тим, що москалі напоїли врешті і синів Гельветії, так, що оргія тяглася всю ніч.

Ось так промайнули двацять днів. Уряд, бачучи, що призначені фонди на амбасаду кінчаються, доручив Форові натякнути Мащокину, що він може вже покинути Париж. Мащокин нічого не мав проти цього, але вимагав листовну відповідь короля на царський лист. Людовик XIV. після того, як йому не вдалося замінити себе Брієном, прийняв Мащокина і дав йому відповідь досить загального характеру, а саме, що король готовий виступити посередником у суперечках між царем і польським королем.

(Докінчення буде).

Припинили товариства...

ПРИПИНИЛИ ДІЯЛЬНІСТЬ ЧИТАЛЬНІ „ПРОСВІТИ" В БУШКОВИЧАХ.

Вчора подали ми, що повітове старство в Перемишлі припинило діяльність читальні „Просвіти", гнізда „Сокола" і кружка „Сільського Господаря" в Тисовій та читальні „Просвіти" у Кречковій.

Сьогодні приходиться нам занотувати чергове припинення діяльности читальні, а саме в Бушковичах, перемиського повіту. Голова читальні „Просвіти" в Бушковичах дістав з повітового старства в Перемишлі письмо з 21. III. 1939 до ч. Поль. Б. 28/ст./Л., в якому воно повідомляє, що на підставі постанов ст. 16. розпорядку Президента Р. П. з 27. X. 1932 закону про товариства (В. З. Р. П. ч. 94, поз. 808) припинює діяльність згаданої читальні тому, що її діяльність загрожувала безпеці, спокоєві та публичному ладові.

У дальших мотивах цього рішення сказано, що читальня в Бушковичах стала осередком діяльности політичної, особливо в часі виборів до громадських рад, коли то члени згаданої читальні силували спокійне українське населення підтримувати виборчу листу, яку вони висунули. Домівку читальні опечатано.

Проти цього рішення виділ читальні вніс своєчасно спротив до Воєвідського Уряду у Львові.

ПРИПИНИЛИ КРУЖОК „РІДНОЇ ШКОЛИ" І „СОЮЗУ УКРАЇНОК" У СИНЕВІДСЬКУ ВИЖНОМУ.

Адміністраційна влада повідомила 22. III. ц. р. голови кружків „Рідної Школи" й „Союзу Українок" у Синевідську Вижному, що рішенням повітового стрийського старости обі ці товариства перестають істнувати. Мотивів покищо не подано.

В цей спосіб це одно з найсвідоміших сіл Сколівщини опинилося без усяких організацій (читальню „Просвіти" розвязали раніше). Кружок „Р. Ш." перед двома тижнями закупив був значну скількість книжок до бібліотеки за гроші, одержані від війська за побут. У Синевідську В. істнує ще тільки кружок „Сільського Господаря" і кооператива.

По широкому світі.

Комісія закордонних справ сенату Злучених Держав одноголосно вирішила перевести анкету в справі ревізії закону про невтральність. Іменовано комісію з трьох осіб, до якої ввійшли сенатори: Пітмен, Джордж і Бораг.

Водолітак „Каліфорнія Кліпер" вистартував у четвер до першого лету на Далекий Схід маючи на чердаку 25 пасажирів та 11 осіб залоги.

У буджеті военної фльоти Злучених Держав призначено 15 міліонів долярів на будову малих швидких торпедових човнів. Будову тих човнів почнуть у найближчому часі.

Наплив золота до Злучених Держав Півн. А. триває далі. В Ню Йорку сподіються нових транспортів золота вартости к. 3 міліонів долярів. Цього тижня прибули до Злучених Держав транспорти золота вартости 175 міліонів долярів.

Литовським послом у Ризі на місце б. посла Бізавскаса, який став віцепреміером, стане б. литовський посол у Празі Тураскас.

Митні приписи між Австрією та Судетами злікві́дували від 1. ц. м.

Ген. Міяха, як подають із його найближчого окруження, виїде мабуть небавом на постійний побут до Мексику.

Циклъ українських відчитів у Варшаві.

Варшава, кінець березня.

Під цим оглядом „Діло" ніколи не помилялося. Писало воно — як відомо — завжди відважно про потребу української інформаційної служби серед польського громадянства та в польському пресово-політичному світі зокрема. Теперішні часи, часи завзятої протиукраїнської пропаганди ріжних чинників серед поляків, дають більш як коли потрібну нагоду відбивати атаки, спрямовані в нашу сторону. Арґумент, мовляв, шкода заходів, бо й так нас польська сторона зрозуміти не схоче — не видержує критики. Якби там не було, як обсерватори останніх українських відчитів у Варшаві, призначених для польської публики, можемо обєктивно ствердити поважне зацікавлення ними та їхній широкий відгомін у ріжних політичних польських колах.

За минуле чвертьріччя відбулись у Варшаві такі українські прилюдні виступи:

Український Науковий Інститут у Варшаві приймав у своїй домівці доволі численних редакторів і звітодавців польської варшавської преси, що прибули на інавгураційний відчит **ред. Г. Которовича** про сучасну українську пресу у Польщі. На вступі проф. Р. Смаль-Стоцький, привітавши гостей, пояснив, що У. Н. І., беручи приклад з пропаґандивно-культурної акції французького чи італійського інституту, охоче патронує ініціятиві поінформувати польських журналістів, видавців і пресознавців про дійсне обличчя сучасної української преси в Польщі. Опісля прелеґент у сорокхвилинному рефераті обговорив усі ділянки українського пресового життя в Польщі. Представники польської і закордонної преси ставили у дискусії прелеґентові ще й окремі питання; майже вся польська преса зреферувала відчит обширними замітками.

Відомий варшавський клюб **„Прометей"** запросив з окремим відчитом на ширші сходини **м-ра Богдана Галайчука** зі Львова, що виступив у Варшаві з цікавим рефератом, якого провідною думкою було шукання спільних плятформ між поодинокими прометейськими народами. Дуже солідно підготовлений реферат українського орієнталіста викликав ожилену, місцями навіть бурхливу дискусію, підчас якої молодші татарські політики дозволили собі навіть на випади проти прелеґента, як автора відомих минулорічних статтей про Крим, опублікованих у „Ділі".

Найбільшу авдиторію зібрав останній відчит, а властиво двоголос, що відбувся недавно у варш. **„Демократичному Клюбі"**. На цей вечір, у якого програму ввійшли реферати посла **д-ра Лисяка** на тему „Двацять років української політики у Польщі" та **ред. Которовича** п. н. „За чесність в українсько-польських пресових взаєминах", прибуло понад 100 осіб з політичного, пресового і культурного світа, між ними лідер польської демократії полк. Гржендзіський, В. Ржимовський, багато послів і публіцистів.

Вечір розпочав досить довгим вступним словом редактор тижневика „Чарно на бялем" дир. Вечоркевич, який зясував суть труднощів, що істнують у польсько-українських відносинах, видвигнувши потребу щирого і чесного порозуміння не лише — як казав — польського уряду з одною українською партією, але й обох народів.

Посол д-р Лисяк говорив майже годину. Він накреслив ядерно історію української політики в Польщі й обговорив актуальну ситуацію. Рефератові посла Лисяка присвятили найповажніші варшавські щоденники великі замітки. Реферат другого прелеґента — за реляцією „Куріера Польского" — „познайомив приявних з польсько-українськими пресовими відносинами і вказав багато колючок та заражень, що — на жаль — надто часто зустрічаються у цій ділянці. Провідною думкою реферату була конечність річево ставитись до явищ українського життя в Польщі, обєктивно інформувати про його прояви та впливати в цей спосіб на відпруження атмосфери взаємної неохоти, що витворилась у цій ділянці".

Після рефератів публика ставила обом прелеґентам низку запитів.

Заступник.

Чи польський уряд національної згоди?

ВАРШАВА. ПАТ. Президент Мосьціцький прийняв учора членів Начальної Ради Стронніцтва Людового В. Вітка і В. Кшентовського. Вістка про дві авдієнції (про одну з них ми повідомляли вчора)) викликала велике враження в політичних польських колах. 6 професорів університету і двох старших, визначних політичних діячів відбули конференцію, яка тривала майже дві години. Як кажуть, члени тієї делеґації зясували президентові державі свої погляди на внутрішню й закордонну ситуацію Польщі. Загально сподіються появи якогось комунікату, чи заяви про хід тієї конференції. У Варшаві прийняли теж із зацікавленням вістку про приїзд і кількаденний побут у Варшаві примаса Польщі, кардинала Гльонда. Кажуть, що діячі людовців подали президентові петицію у справі амнестії для політичних еміґрантів, що її підписало більш, як пів міліона підписів.

ГЕН. ГАЛЕР НА ВАРШАВСЬКІМ ЗАМКУ.

ВАРШАВА. Величезне враження викликала у Варшаві вістка, що президент Мосьціцький прийняв у пятницю передполуднем на авдієнції на варшавськім замку ген. Галера. У звязку з цими відвідинами снують у польських політичних колах найріжнородніші здогади.

ПОЛЬСЬКА НАЦІОНАЛЬНА КОНСОЛІДАЦІЯ.

Польська прилюдна думка прийняла з великим признанням заяву ген. комісаря летунської позички ген. Барбецького, що він запросив до комітету позички представників польських політичних партій. Перше засідання новоствореного комітету, із згаданими представниками партій, які всі дали на участь у комітеті свою згоду, відбудеться або в суботу або в неділю. Для всіх тих, що мали які небудь застереження, чи у відозві не будуть

заторкнені якінебудь політичні менти, виставила заява ген. Барбецького, який сказав: „Я є вояком, що виконує приказ, не політиком, так теж як і позичка розписана на державні цілі, не на політичні".

Цю заяву прийнято з признанням тимбільше, що була тенденція, щоб справу позички звязати із пропагандою одної з польських політичних груп. Всі ці факти вяжуть у цілість, як вияв безсумнівної польської національної консолідації.

ДОСІ 60 МІЛІОНІВ ЗОЛОТИХ НА ЛЕТУНСЬКУ ПОЗИЧКУ.

ВАРШАВА. ПАТ. На підставі даних, що їх дістав ПАТ, сума, що її досі задеклярувало польське громадянство на позичку протилетунської оборони, перейшла до год. 22. у дні 30. березня суму 60 міліонів золотих.

Як досі, на позичку складають декларації не тільки багаті промислові, торговельні й банкові підприємства, але теж масово складають приватні люди, до шкільних учнів включно.

ЗБОРІВ НА ПРОТИЛЕТУНСЬКИЙ ФОНД.

ЗБОРІВ. ПАТ. О. Роман Ганас, греко-кат. парох у Зборові і член Центрального Комітету УНДО у Львові заявив від українського населення Зборова, зґуртованого в УНДО, що доцінюючи повагу хвилини підтримає льояльно субскрипцію позички протилетунської оборони всіми засобами, що має їх до диспозиції.

Подібну змістом заяву зложив теж від жидівського населення голова жидівської віроісповідної громади А. Морґенштерн.

—n—

НОВІ БОМБОВІ ВИБУХИ В АНГЛІЇ.

ЛЬОНДОН, 21. III. ПАТ: Повідомляють тут про нові бомбові атентати в Ліверпулю, Бермінґгемі й Кувентрі. Коло півночі перша бомба вибухла в центрі Ліверпулю та знищила охоронну решітку в одній із крамниць. Підчас слідства поліція знайшла небавом 3 інші бомби, які вона розібрала. Бомби були виконані дуже примітивно. В Кувентрі вибухла бомба недалеко ґаражу й бензинової стації. Вибух бомби не був надто сильний і спричинив лиш невеликі шкоди. В Бермінґгемі бомба вибухла в дільниці Сільдь і теж не спричинила великої шкоди. Поліція попала на слід справників, якими є члени ірляндської республиканської армії.

Вибори -- це загальнонаціональна справа.

На день 21-го травня розписано вибори до Ради міста Львова. Як це вже відомо з виборчої відозви, всі українські виборці ідуть до виборів одним обєднаним фронтом. В тій цілі створено теж Обєднаний Український Виборчий Комітет, який має підготовити та перевести вибори у Львові так, щоби українське громадянство Львова дістало належне йому представництво в міській Раді.

Праця важка й відповідальна. Ясно, що виборчий комітет зможе перевести її тільки при повному зацікавленні і чинній участи у виборах всього українського громадянства Львова. Бо і найкраща підготова на ніщо не здасться, коли громадянство поставиться до виборчої акції байдуже. **Байдужість українських виборців — це найбільша небезпека, яка може загрожувати українській виборчій акції у Львові.**

На жаль, вже при перших підготовчих працях до виборів комітет стрінувся з ознаками цієї байдужости. Тут і там зачувається голоси, мовляв: — „Даремний труд, бо... і так нічого з цього не буде. Знаємо вже висліди виборів у провінціяльних містах і нема чого сподіватися кращих успіхів у Львові. Школа просто праці і грошей на вибори".

На щастя, такі голоси покищо нечисленні. Але є поважна загроза, що такі голоси можуть поширитися, знеохотити загал українських виборців та в той спосіб ударемнити цілу виборчу акцію у Львові. Тому такому погдядові мусимо з цілою рішучістю протиставитися.

Висліди виборів поза Львовом нам усім відомі. Усі теж знаємо, які труднощі стрічатимемо при виборчій акції. Ніхто з нас не є теж легкодушним оптимістом щодо висліду виборів у Львові. **Але це все не має найменшого значіння. Річ у тому, щоби підкреслити і доказати однодушність і зорґанізованість усього українського громадянства, коли йде про загальнонаціональні справи. А участь українців у міській Раді міста Львова — це наша загальнонаціональна справа, одна з тих, перед якими на другий плян сходить усе, що ділить нас між собою у нашому внутрішньому національному житті. Вибори до міської Ради у Львові це одна — може мала — але все-ж одна з тих ситуацій в нашому національному житті, коли всі ми мусимо відчувати, що належимо до одної великої української спільноти.** І в парі з тим всі ми мусимо зрозуміти, що нікому не вільно робити нічого по власній думці чи вподобі та що кожний з нас мусить виконати ті обовязки, яких від нього дана ситуація вимагає. А вже просто національними шкідниками є ті, що в таких ситуаціях поширюють зневіру та знеохоту до праці і змагань.

Так розуміючи справу виборів усі українські політичні орґанізації почали спільну виборчу акцію. Самоуправні вибори — це боротьба громадян за участь в управі міста. Цю боротьбу мусимо звести, бо тільки малодухи втікають від боротьби, лякаючись програної.

Так мусить розуміти самоуправні вибори теж усе українське громадянство. І тому ніхто з нас не сміє відмовитися від участи у виборах. Усе українське громадянство Львова мусить піти до виборів одною зорґанізованою лавою.

Коли нікого з нас не забракне при виборчій урні, то це вже буде нашою великою перемогою. Бо свідчитиме про нашу уладність і зорґанізованість.

М-р Маріян Дзьоба.
Прес. референт Техн. Виб. Комітету.

ЕСПАНСЬКО-ПОРТУҐАЛЬСЬКИЙ ПАКТ НЕАГРЕСІЇ.

ЛІССАБОНА. ПАТ. Портуґальський премієр Салязар та еспанський амбасадор Микола Франко виміняли вчора ратифікаційні документи пакту еспансько-портуґальської приязни й неаґресії. Той пакт став автоматично правосильний. По виміні документів еспанський амбасадор вручив премієрові Салязарові портрет ґен. Франка з відповідною присвятою.

ПОДОРОЖ МІНІСТРА ҐЕБЕЛЬСА.

В четвер перед полуднем приняв мін. Ґебельса реґент Горті. По дорозі до Атен спинився він на пів години в Білгороді, де повитав його німецький посол та представники летунства.

В НІМЕЧЧИНІ ЗАБОРОНИЛИ ПОШИРЮВАТИ ВІСТКИ З ЧУЖОГО РАДІЯ.

ВІДЕНЬ. ПАТ. Часопис „Дойтше Юстіц" пригадує, що за поширювання вісток, зачутих в чужинецьких радіовисильнях, грозить вязниця до 2 літ, на випадок, якби ці вістки повторював хтось у ширшому колі — кара до 5 років вязниці.

НАРАДИ АМБАСАДОРІВ У ТОКІО.

ТОКІО, 31. III. ПАТ. Представник міністерства закордонних справ віцеміністр Савада запросив амбасадорів: В. Британії, Франції і Злучених Держав на конференцію, яка має відбутися вполудне.

У звязку з японсько-совітськими переговорами, які ведуться в Москві, заявлюють, що ще не прийшло до заключення умови.

Враження по заяві Чемберлена в Німеччині.

БЕРЛІН, ПАТ. Німецькі політичні кола зберігають резерву що до заяви Чемберлена та що до міжнародньої ситуації. На загал припускають, що Гітлер порушить теперішні міжнародні питання у промові, яку виголосить в суботу на Вільгельмштасе.

Як подає французьке радіо, Гітлер виголосить промову в год. 16.45.

В МАДЯРЩИНІ.

БУДАПЕШТ, ПАТ. Заява Чемберлена викликала серед мадярів велике враження — її уважають подією великої політичної ваги.

Мадярська суспільність висловлює признання для рішучої постави польського громадянства, яка проявилася м. ін. у масовій субскрипції позички на протилетунську оборону.

В ІТАЛІЇ.

РИМ, ПАТ. Італійські кола привязують велику вагу до промови Чемберлена, коментуючи її як поважну поправу позиції Польщі — сила, мовляв, зєднує приятелів.

Французьке радіо повідомляє, що Мусоліні вертається в суботу до Риму.

У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ. ПАТ. Французька преса містить заяву Чемберлена на перших місцях та називає її одною з найважніших подій останніх років. Деякі французькі часописи містять статті про господарське положення Польщі.

В АМЕРИЦІ.

ВАШИНГТОН. ПАТ. Американські провідні кола приняли британійську заяву про Польщу дуже прихильно.

РЕАКЦІЯ БІРЖІ.

ПАРИЖ. ПАТ, Паризька біржа від кількох днів проявляла знижку курсів — така сама тенденція була помітна і в пятницю до полудня. Щойно про вістку про заяву Чемберлена прийшла нечайно дуже поважна звишка, що обняла ренти, держ. облігації та державні папері.

Мадярщина заняла Карпатську Україну з огляду на ріки..

ЗАЯВА РЕГЕНТА ГОРТІЯ.

Як подають мадярські радіовисильні, регент Горті зложив ось яку заяву на тему Карпатської України:

Поворот Карпатської України до Мадярщини — це було життєве питання. Карпатська Україна здебільша покрита лісами. Населення живе з деревного промислу, тому є небезпека, що карпатські ліси винищаться. Якби не стало карпатських лісів, карпатські ріки й потоки, що засилюють водою Тису, висохли би; не стало б води і в Тисі. Мадярщина замінилась би на пустиню. Зате в часі, коли тають сніги, маси води, не спинені деревами, виповнюють ріки поза береги. Майже що року на весну Мадярщину навіщують небезпечні повені, що зривають шляхи та забагнюють терен; тереном такої повені є саме тепер північна Мадярщина. За такий стан відповідають чехи, які по хижацьки експльоатували карпатоукраїнські ліси.

Словаччина приняла мадярські домагання.

У ПОНЕДІЛОК ОСТАТОЧНО ВИЗНАЧАТЬ НОВИЙ КОРДОН МІЖ КАРПАТСЬКОЮ УКРАЇНОЮ ТА СЛОВАЧЧИНОЮ.

Будапештенська радіовисильня повідомляє: В четвер перервано мадярсько - словацькі переговори, бо словацька делегація зареагувала на мадярські вимоги домаганням до деяких мадярських територій; мадярська делегація відкинула ці домагання з місця.

У пятницю в год. 12. почалося спільне засідання обох делегацій в будинку мадярського міністерства закорд. справ. В год. 17. почалися переговори експертів, які у загальному погодилися що до майбутнього розмежування між Карпатською Україною і Словаччиною. В понеділок експерти викінчать працю та врисують на мапу новий кордон в подробицями.

Перед стрічею міністра Бека з міністром Бонне.

ПАРИЖ. ПАТ. Французьке міністерство закордонних справ видало 31. ц. м. такий комунікат:

У звязку зі запроектованою візитою мін. Бека у Льондоні, з ініціятиви франц. уряду розглянено можливість його стрічі з мін. Бонне. Дата тої стрічі ще не устійнена.

Німецька господарська експанзія у Швеції?

СТОКГОЛЬМ. ПАТ. Тутешні офіційні кола рішучо заперечують поголоску, немовби Німеччина домагалася монополю на шведську залізну руду. З німецького боку не було ніякого демаршу в цій справі.

„Румунія боронить політичної незалежности та інтегральности своїх кордонів“

ЗАЯВА РУМУНСЬКОГО АМБАСАДОРА У ПАРИЖІ.

Після підписання франко - румунського торговельного договору (який сильно ожививлює торговельні обороти та м. ін. подвоює імпорт румунської нафти) промовили міністри Бонне і Жантен та амбасадор Татареску. Цей останній у своїй промові ствердив, що Румунія нікому не дасть монополю на своїй території, бо висоnуе собі, що господарське васальство переміняється на політичне. Румунія боронить політичну незалежність та інтегральність своїх кордонів.

ФРАНКО - РУМУНСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ДОГОВІР.

БУКАРЕШТ, ПАТ. В суботу підписано в Букарешті франко - румунський договір про культурну співпрацю, яка передбачує обмін професорів, розвиток інтелектуальних звязків, зрівняння наукових ступнів, туристичні полекші, співпрацю на полі мистецтва, театру, музики, літератури і т. п.

ФРАНЦУЗЬКА АМБАСАДА В БУКАРЕШТІ.

ПАРИЖ, ПАТ. Рада міністрів, що збереться в суботу, піднесе французьке посольство в Букарешті до ступня амбасади.

ФРАНЦІЯ НАМАГАЄТЬСЯ ВІДЗИСКАТИ ДАВНЮ ПОЗИЦІЮ У ПОЛЬЩІ, РУМУНІЇ ТА ЮГОСЛАВІЇ.

ПАРИЖ, ПАТ. Як говорять у парляментарних колах, рада міністрів, що збереться в суботу під проводом президента Лебрена, розгляне міжнародні справи та питання господарських взаємин з Польщею, Румунією та Югославією. Рада міністрів має передискутувати плян скріплення торговельних взаємин з тими краями, пристосований до господарських потреб Франції.

„Італійський нарід не боїться боротьби і є певний перемоги“.

ПРОМОВА МУСОЛІНІЯ В РЕДЖІО.

Підчас поїздки по Калябрії Мусоліні виголосив у Реджіо промову, яку почав від признання для населення Калябрії, щойно під кінець висловив кілька загальних уваг. „Імперія є власністю італійського народу — ствердив він — який готов боронити своєї імперії проти кожного. Деякі непочитальні одиниці, не відріжнюючи своїх побажань від дійсности, оповідають байочки, що італійський нарід відчужився від режіму. Ваша поведінка доказала, що є навпаки, що нарід уряд та збройна сила становлять повну єдність. Італійський нарід постійно готов взяти на плечі торністри, бо — як усі молоді народи — він не боїться боротьби і є певний перемоги.

Французька відповідь на італійські домагання

НОТА З 25 ГРУДНЯ 1938.

ПАРИЖ, ПАТ. Оголошено текст французької відповіди на італійську ноту з 17. XII 1938. (що ми її подали вчора):

Рим, 25. грудня 1938.

Пане Міністре!

Листом з 17. ц. м. Ви повідомили мене, що на думку італійського уряду взаємини між обома краями не могтимуть опиратися на договорі з 1935 р. Ви обоосновали цей погляд увагами правного і політичного характеру.

Мій уряд не хоче піддавати під дискусію наслідків, до яких довела б подібна заява: він лиш уважає за необхідне ствердити, що:

1. договори з 7. І. 1939 р., що дали основу ліквідації всяких спорів між Францією та Італією і мали на меті запевнити розвиток приязних взаємин між обома краями, дістали одноодушну апробату французького парляменту 2. і 26. березня. Франція не відповідає за проволоку у справі конвенції про Туніс — Італія домагалася проволоки і Франція не відповідає за причини, з огляду на які Італія висловила таку вимогу.

Навіть перед ратифікацією Франція почала виконувати договори на хосен Італії: французька група товариства залізниці Джібуті—Адіс-Абеба відступила італійській групі 2.500 акцій. Підчас франко-італійських переговорів у Парижі при кінці 1937 р. у справі полагоди господарських питань Східної Африки уважалося римські договори як вповні устійнені; на них покликувалися, як на основу.

Ви самі, розглядаючи 12. березня 1938 з французьким шарже д аффер програму перегоoврів поробили деякі формальні завваги, але засадничо не спротивилися тому, щоби ввести в життя договори з 1935 року, передбачені в 9., 10. та 11. точці програми. Ви ствердили навіть, що дотично конвенції у справі Тунісу італ. міністерство закорд. справ не передбачує ніяких основних змін у тексті, що його предложив французький уряд у вислілі договору з 1935 р.

2. Від того часу з італійської сторони не покликувалися на ніякий політичний акт французького уряду, щоб оправдати зміни становища італійського уряду, навпаки, французький уряд виступав з ініціятивою у справі поправи франко-італійських взаємин. 12. травня 1938 франц. уряд заняв у Женеві засадниче становище, яке уможливило йому вкінці у справі визнання італ. суверенности в Абісинії. 12. жовтня акредитовано французького амбасадора при королеві Італії та цісареві Абісинії.

3. Коли йде про давніше становище Франції в абісинській справі, італ. уряд признав загальні засади французької політики та зобовязання, які торкалися її. Тодішній французький премієр та міністр закорд. справ Ляваль все льояльно пригадував її у відних хвилинах.

ПОЛЬСЬКИЙ МІН. ПРОМИСЛУ І ТОРГОВЛІ ВИЇХАВ ДО ІТАЛІЇ.

ВАРШАВА. ПАТ. Міністр А. Роман виїхав у пятницю до Італії на запрошення італ. уряду, щоб взяти участь у відкритті міляньських торгів.

ШВАЙЦАРІЯ ПРИГОТОВЛЮЄ РЕЗЕРВИ.

Швайцарська федеральна рада видала кілька декретів про приготування резерв цукру, хлібових товщів, оливи та паші. Ще у грудні минулого року видано декрет про приготування резерв бензини й бензолю.

Літературна сторінка.

Пригода Войнаровського в Гамбурзі 222 роки тому.

(Ілько Борщак: **Андрій Войнаровський**, сестрінок гетьмана І. Мазепи, друг Аврори Кеніґсмарк і сибірський вязень. Львів 1939. В-ча кооператива „Хортиця", ст. 160. Ціна зол. 1,90).

Нова невеличка книжечка І. Борщака хоч уся обмежена до історичних фактів, може зацікавити кожного, хто в нашій історії вміє знайти сторінки неменше цікаві, ніж у сензаційних повістях.

222 років тому трапилася у Гамбурзі сестрінкові Мазепи — Войнаровському пригода, за яку він заплатив життям. Чого шукав Войнаровський у такому місті? — це питання не менше цікаве, як і вся його знайомість з великою красунею та особою великих політичних впливів Авророю Кеніґсмарк. Чи між вродливим Войнаровським і дуже інтелігентною красунею вязалась тісніша дружба і якого характеру — на це наш історик не знайшов відповідних даних, зате вся політична гра, через яку Войнаровський дав себе втягнути до ґаври московського медведя і всі дипльоматичні заходи чужих держав, щоб його визволити, розкриває перед нами зовсім нам незнану картину тодішніх політичних відносин в Европі.

Українська еміґрація в деяких осередках Европи мала за собою дві найсильніші основи для дипльоматичної праці: гроші та особисті звязки. Сам шведський король позичає гарні гроші від „великих мазепинців" і навіть не дуже квапиться їх віддавати. Політичний еміґрант Войнаровський не примирає голодом і не шукає собі праці на чужині, а має відкриті двері великопанських сальонів як рівний з рівними. Два століття тому наші звязки зі західньою Европою були сильніші, ніж тепер, дарма, що після останньої війни наша еміґрація стала численніша і свідоміша.

До студії І. Борщака видавництво „Хортиця" додало свіжий переклад поеми Рилєєва „Войнаровський", зроблений майстерно у дусі оригіналу С. Гординським, що дав теж книжці гарну обгортку. В тексті портрети, Войнаровського, Аврори Кеніґсмарк і Рилєєва.

Повість про події зперед 8 000 років.

Минулого року появилася в Анґлії повість молодої письменниці Джан Ґрант п. з. „Крилатий фараон". Вона мала великий успіх, перекладена на ріжні мови цього року теж і на польську.*) Вона написана в першій особі, як щоденник египетської королеви з першої династії 77 століть тому. Там змальований духовий розвиток маленької доньки фараона, аж до 46. року її життя і 29-го її панування. Авторка старається відтворити дуже подрібно весь спосіб життя, побут і обстанову египетських фараонів, не поминаючи ні одної ділянки суспільного життя таких як лови, війни, праця у полі і всякі свята. Велике місце займає тут релігія: обряди, вірування і ввесь містичний світогляд, в якому велику ролю займає питання взаємин душі і тіла. Авторка мала змогу використати величезний матеріял зі зборами, призбираний у Британському Музеї, де як відомо складені здобутки розшуків найбільших египтольоґів. Египтяни хоронячи своїх великих покійників складали поруч них у великих підземельних гробницях, не тільки опис їх життя на довгих звитках папірусу, але і всі предмети їх домашньої обстанови, родинні дорогоцінности та відзнаки за ріжні заслуги. Це й дозволяє сучасникам якнайточніше відтворити деякі сторінки їх життя, що в інших народів для нас недоступні. Повість Джани Ґрант написана з незвичайною простотою і нагадує нам подекуди деякі сторінки староіндійських священних книг. У протилежности до відомої повісти Б. Пруса „Фараон", що має подібний сюжет, авторка поклала тут головну вагу на ввесь надзмисловий світ, який Прус старався звести до чисто матеріяльних бездушних форм.

Звязкий стиль авторки, як теж і піднесла атмосфера при зображенні духових настроїв царівни нагадує в неодному місці „Царівну Нефрету" Василя Масютина. Коли йде про всю канву сюжету, що майже не істнує в анґлійської авторки, то порівняння виходить на користь нашого письменника.

*) Joan Grant: „Uskrzydlony Faraon", I-wo Wydawnicze „Rój". 1939.

—o—

Студія про совітську літературну критику.

Як перший випуск української могилянсько-мазепинської Академії Наук, появился праця д-ра Ярослава Гординського п. з. Літературна критика підсовітської України. Вона має такі розділи: 1) Праці про історію української післявоєнної критики, 2) Воєнні роки (1914—1920), 3) Футуристи, 4) Символісти, 5) Академісти і неокласики, 6) Конструктивний динамізм, 7) Формальна теорія поезії і прози, 8) Перші організаційні кроки пролетарської літератури, 9) Масові організації, 10) Літературні журнали, 11) До ліквідації літорганізацій, 12) СРПУ, 13) Літературна дискусія, 14) Перші теоретики і практики марксистської критики, 15) Молодо-комсомольська критика, 16) Інтелектуальна критика 17) Етапи марксистської критики, 18) ... форми.

Автор зібрав незвичайно багатий матеріял: крім книжок теж із ріжних совітських журналів щоб ілюструвати погляди на літературу поодиноких напрямків, гуртків а навіть поодиноких критиків. Відомо що ці напрямки часто навіть методи критики, змінялися під впливом ріжних політичних настроїв, а ці настрої знов були залежні від т. зв. українізаційного чи протиукраїнізаційного курсу. У Галичині мало хто орієнтується в літературних напрямках совітської літератури, що часто користуються ріжними скороченими назвами, або просто виставляють гасла незрозумілі для тих, що не знають усіх тонкощів совітського партійництва. Про цю книжку матимемо ще нагоду написати ширше.

Моноґрафія про героя Картаґіни.

(Ол. Тарнович — Ганібаль, вожд Картаґіни, Львів, 1938 р. „Українська Культ. Скарбниця", В-во „Батьківщина", стор 290).

Біографічних повістей у нас майже нема. Крім знання історії вони вимагають ще й великого літературного хисту. Постать Ганнібаля, яку собі вибрав наш автор на героя, нелегка, щоб її змалювати. Римські письменники, які описують пунійські війни агадують про нього ріжно. Аппіян, Фльорус і Плютарх хвалять його за хоробрість і меткість, ставляючи його нарівні з Децієм Муссом. Римський історик Валерій Максим називає його ненаситною потворою. Непос і Лівій — обективні називають Ганнібаля картаґінським Сціпіоном або Марієм. Історик Полібій, грек з походження, називає його ґеніяльним. Наполеон у свому деннику зі Святої Олени каже: „Хочу бути Ганнібалем, що свою силу духа й тіла зложив на жертівнику слави. Чиж не варт бути тим, на кого чекають століття?" Наш автор вибрав собі добу повну динамізму і драматизму. В ній використані добре джерела, до яких читач може й звернутися на підставі доданої там бібліографії. У своїй біографії автор висунув на перше місце виховну тенденцію і підкреслив ріжні чисто людські прикмети картаґінського полководця, як його витреваліcть у трудах, незвичайну шляхотність і високу культуру. Книжку можна поручити головно як лектуру для ліцеальної молоді і для всіх, кого цікавить старовина.

В. Ст—юк.

Літературна хроніка.

ЖУРНАЛ „МИ" ДВОМІСЯЧНИКОМ.

Після довшої перерви почав виходити наново у Варшаві літературно-науковий журнал „Ми", що від січня 1939 року стає двомісячником. Знаходимо в ньому поезії С. Гординського, Наталі Лівицької-Холодної, Б. Антонича і Остапа Тарнавського. Маємо уривок з намiреної повісти талановитого молодого поета Антонича, що передчасно помер. Цікавий науковий нарис Олександра Кульчицького про „душу раси" насвітлює, як це питання виглядає нині з наукового становища. Д-р Я. Гординський інформує нас у совісній і живо написаній студії про підхід до історичного роману серед наших совітських письменників. З белетристики передрукована новеля совітського письменника Івана Сенченка, яку редакція вважає за „білого крука". Є тут теж переклад новелі французького письменника Марселя Арлянa п. з. „Година чування". Книжка кінчається трьома рецензіями про Михайла Посацького „Ґреліо — усміх життя", Ростислава Кедра „Пінистий келих" і Дарії Віконської „За силу і перемогу".

ДОСЛІДНИК „КОРОЛЯ-ДУХА".

Цього місяця помер у Львові польський діяч Ян Ґвальберт Павліковський — дослідник літератури, який уперше перед війною видав поему Словацького „Короля-Духа" в цілости. Він перевірив рукописи, що лежали в розкиданих і дуже нечитких клаптиках у бібліотеці Оссолінських, відтворив текст поеми, додаючи до неї свій коментар.

ТВОРИ ВІКТОРА ҐЮҐО, КОЛИ МАВ 10 РОКІВ І 76.

Хоч від смерти Віктора Ґюґо минуло вже 54 роки, іще і досі не видали всіх залишених ним рукописів. Автор „Нужденних" залишив так багато творів, що його літературної спадщини збагачувати не треба. Саме тепер один із найкращих літературних журналів „Нувель Ревю Франсез" надрукував частину молодечої драми В. Ґюґо „Чортівський замок", написаний ним у 10 році життя. Водночас цей журнал заповідає досі незнану останню драму поета „Самогубство", написане ним у 76 р. життя.

ЛИСТИ ДВОХ ШВЕДСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ.

У Стокгольмі вийшло пізнє листування Авґуста Стріндберґа з відомим шведським критиком і новелістом Олою Гансоном, що останні роки свого життя провів у Німеччині і писав теж по німецьки.

Сторінка без політики.

Злочини з телефоном.

Від довгих літ істнує в Парижі театр, де грають тільки песи із жахливими сценами. Цей театр званий Ґран Ґініоль має спеціяльних авторів, що вміють грати на нервах глядачів і використовують до своїх пес найстрашніші дійсні події. Недавно ми читали в американській пресі як у стейті Огайо стрілив хтось до журналіста Марка Кракена, коли писав статтю дома. Журналіст смертельно ранений, получився телефонічно з газетою і описав дуже подрібно свої передсмертні враження. Поки поліція прийшла, він уже не жив.

Душегубство зі заздрощів.

Один із французьких авторів покористувався трагедією, що трапилася у 1913 році в місті Атлянта стейту Джорджія. Місцевий доктор Астон Фрейзер прийняв у себе гарну невідому даму, яка прийшла до нього порадитися, що має робити зі своїми нервами і постійною мігреною. Підчас оглядин хтось покликав лікаря до телефону. „Чи ви доктор Фрейзер?" — почув він запит. Заки він устиг відповісти хтось увірвався у двері і трьома стрілами убив його на місці. Це був чоловік молодої дами, який дістав того дня анонім, про те куди вона піде. До телефону викликала лікаря братова заздрісного чоловіка, але зателефонувала запізно. У стейті Джорджія суд не бере на увагу вийнятко вого зворушення того, хто вбиває, тимто чоловіка гарної дами повісили. Вона після цього збожеволіла.

Бідні три вломники.

7. травня 1936 року в маленькому містечку Шуазі Ле Руа коло Парижа почула вночі власниця одної крамниці шум із своєї сумежної кімнати. Коли вона ввійшла туди, побачила вломника, що добирався до її каси. Пані Моніе прикинулась, що зі страху зімліла і упала на землю. Вломник пішов далі до крамниці, не звертаючи на неї ніякої уваги. За той час вона побігла до телефону і повідомила поліцію. Незалежно від неї сторож, що спав у льоху вибіг нагору з револьвером і доглянув не одного, а трьох вломників. Як колишній вояк він стрілив до них, двох забив відразу, а одного ранив смертельно. Найцікавіше було в тій історії те, що хороброго вояка суд обвинувачував у вбивстві трьох вломників, до яких, мовляв, він не стріляв у власній обороні.

Шурин під ліжком.

Важну ролю відограв телефон теж при злочині у Ню-Йорку кілька років тому, коли адвокат Пітер Оде розмовляв зі своїм клієнтом Мельстернехтом. Саме підчас цієї розмови він почув два стріли і страшний стогін свого клієнта. Адвокат негайно повідомив про це одного свого знайомого, що мешкав у тому самому домі і викликав поліцію. Поліція приїхала так швидко, що злочинець не встиг утікти. Він був шурином Мельстернехта, який сподівався по його смерти великої спадщини і придумав засідку. Злочинця знайшли схованого у спальні під ліжком.

З мексиканських звичаїв.

ТОРГ ДЛЯ ПРИЄМНОСТИ.

Американський письменник Карлетон Більс подає такі миттеві знимки з мексиканського життя.

Коли я був у Мексику я часто купував деякі речі від селян, що йшли до міста на базар. Вони дуже нерадо продавали свій крам, хоч на те, щоб його продати, мусіли нераз іти до міста ввесь день і ніч. Для тих селян іти на торг це не була виключна купецька потреба, а скоріше товариська. Живучи в місті Койоакан, я завсіди купував дві помаранчі від одної селянки, що стояла на розі великої площі. Одного дня я запросив до себе на вечір гостей і хотів купити від моєї купчихи 50 помаранч — усе, що вона мала в кошику. Вона витягнула дві і подаючи їх сказала мені:

— Ось вам дві, як звичайно берете. Я вибираю для вас завсіди найкращі.

— Але я хочу купити у вас усі.

Вона затріпала своїм фартухом, як розгнівана квочка:

— Що за гадка! А щож я буду робити ввесь день, коли я вам усе продам зараз ізраня?

ШОКОЛЯДА З ПЕРСТЕНЯМИ.

Раз у Санта Роза я зупинився перед одною індіянською будкою, щоб напитись „динамовової шоколяди". Її продавали там у деревляних чарках, зовсім так, як від віків її пили індіяни, що мішали її деревляною ложкою, докидаючи до неї сметани...

Індіянка спитала мене, чи я хочу шоколяду „з перстенями" або „без перстенів".

Я не зрозумів у чому річ і спитав:

— Якаж ріжниця між ними?

— З перстенями коштує пять центавів без перстенів три.

— Нехай буде за пять.

Продавниця миттю засунула на пальці обох двох рук кілька перстенів із фальшивими самоцвітами. Коли вона замішувала шоколяду її перстені дзвонили поки вся шоколяда не вкрилася сметаною. Коли я випив її, аж тоді я спитав, хто з гостей пе її звичайно з „перстенями".

— Джентельмени та аристократи — була відповідь.

ДОТЕПНИЙ ЖЕБРАК.

Перед моїм домом стояв довший час кривий жебрак. Я щодня виходячи з дому кидав йому пять центавів до його широкого капелюха. Він завсіди щиро дякував мені, ніколи жартуючи. Одного дня він щез і я не бачив його ввесь місяць. Коли я зустрів його, він усміхнувся до мене. Я кинув йому як звичайно пять центавів. Він витягнув гріш із капелюха, звернув його мені і сказав:

— Ви винні мені за місяць одного песо і 5 центавів.

Цей арґумент так мене приголомшив, що я без слова не заплатив.

ГУМОР.

АРҐУМЕНТ.

— Ти знову замовила собі нову сукню. Чи ти не знаєш, що ми сидимо по вуха у довгах?

— Знаю, але моя кравчиня, на щастя цього не знає.

Ґрафольоґія в кишені.

Один купець із Будапешту винайшов цікавий апарат, який дає змогу пізнавати письмо невідомої особи. Є це маленька скринька із 20-ти стяжечками з целюльоїди, де виписані ріжні значки подібні до ієрогліфів. Ці значки містять у собі найбільше характеристичні риси ріжних типів людського письма. Коли хтось дістає анонім, або хоче письмо навіть відомої особи означити з погляду характеру, тоді підбирає поодинокі зразки у скриньці і прикладає їх на текст, поки не знайде подібних рисок письма. До апарату додана книжечка з поясненнями характеру поодиноких осіб і на її підставі можна робити так звану ґрафольоґічну експертизу. Винахідчик Мікльош Кенді мав за завдання підчас останньої війни звисовувати настрої вояків на підставі листів, які присилало йому міністерство війни. Уже тоді він поділив собі ріжні типи письма на підставі значків, яких уживають ґрафольоґи.

Звідки їх стільки взялося?

Із льокального львівського бюлетину ПАТ-а довідуємося, що онолі відбулись у Львові вибори до виділу „Союзу „русских" журналістів" (по польськи він зветься „Звйонзек Дзєннікаркі Рускіх"). До виділу ввійшли: М. Цебринський, Корнель Ганасевич, д-р С. Горіячко, Мацейовський, Марко, Сірко-Білинський і м-р Світич. Головою став Цебринський, про якого вперше довідуємося, що він — журналіст. Але правдивою ревеляцією є вістка, що той „союз" має аж 41 членів! Звідки набралось аж стільки „русских" журналістів?! Адже виходить один невеликий анемічний москвофільський щоденник (невідомо для яких читачів) та один тижневик, у краю не було кого взяти до редакції того щоденника, тому аж із Вильна виписали професійного журналіста-росіянина, — аж тут раптом — 41 люда! Це більше ніж Секція українських журналістів у ТОПІЖ-і, та майже стільки, що Синдикат львівських журналістів! Коли б так щедро розділювати титул „журналіста" та „редактора", як у москвофілів, то таких „журналістів" були б у нас хіба тисячі, а у світі міліони! „Журналістами" стали у москвофілів мабуть усі ті, що колинебудь щонебудь написали за ввесь час існування „Русского Голоса" та „Землі і Волі", всі „деятелі", які колинебудь з краю написали туди допис!..

Дивуємося, що деякі справді професіонали-журналісти серед москвофілів (їх можна порахувати на пальцях одної руки) потурають такій комедії.

Як забезпечити гроші під теперішню пору?

— Гальо... Добридень... Слухай, друже, я хотів порадитись тебе у досить делікатній справі. Річ іде про кілька тисяч золотих. Що з ними зробити тепер? Що купити? Правда — це не мої гроші. То моя тета приїхала сьогодні до Львова й конче хотіла б знати... Ти обертаєшся у колах наших банковців, то напевне краще порадиш, ніж я.

— Ну, так, бачиш, але... Як можна таку справу полагоджувати телефонічно?! Прийди сьогодні до каварні, — поговоримо спокійно...

Я віддихнув. Бо направду опинився у прикрій ситуації. Радь, де сьогодні вльокувати кілька тисяч! До речі, я в ту „тітку" не повірив, бо всі наші т. зв. капіталісти ніколи самі не мають грошей. Вони воліють, щоб ті гроші мав знайомий, тітка чи вуйко. Бо тоді ніхто не буде просити в них позички. Вони зможуть мати опінію бідаків, а це куди вигідніше!..

Я почав призадумуватись над поставленим мені питанням і чим довше думав, тим менше знав, що відповісти. Де вльокувати кілька тисяч? Найвигідніше було б утекти перед зустріччю з відпоручником „тітки", але це відповіди на те питання не давало. Знайомі „сірі їдачі хліба" не могли мені порадити, бо кожний із них „льокує" свою платню в удержання дому, з тим, що має щомісячний дефіцит. Але пригадав я собі оголошення: „Фінансова порадня Пром-банку". Пішов туди і за 5 хвилин задиханий сидів у кабінеті начального директора Пром-банку.

— — — — — — — —

Щоби не забирати дорогого часу ставлю з місця питання: „Де льокувати гроші?"

— Питання дуже на часі. Його чуємо що... Бо, бачите, українці постійно при... що не мають грошей, що ледви ... кінці до купи. Але досить кілька алярмових вісток, а вже до нашої порадні при... цілий гурт громадян, які не знають, ... зробити зі своїми капіталами. Ось у цьому тижні я сам прийняв кільканацять клієнтів. ... вони мають по кілька тисяч. Колись купу... ..., тепер заки дістануть дозвіл на ..., минають місяці. А їх опанувала зовсім ... паніка та хотіли б з місця забезпечити собі вартість гроша. Дехто, не порадившись нікого, купує парцелю чи камяницю, ..., що спекулянти використовують ... і штучно підбивають ціну. Добре ... щонебудь у такому часі, як тепер, ... тяжко, а навіть неможливо. Про це ... на своїй шкурі всі ті, які підчас ... жовтневих алярмів на швидку ... щонебудь. Та вже по кількох ... скільки переплатили й як не... льокували свої гроші. Дотого ... капіталісти здебільша мають замало ... на купно якогось більшого обєкту. ... від теперішню хвилину найкраще ... свої гроші у промислових чи ... підприємствах.

— Вибачте, пане інжинір, але мені тяжко ..., в чім лежить певність льокати ... у торговельних, чи промислових підприємствах.

— Так, це не перший погляд незрозумі... ... такі речі. Кожне підприєм... ... свого початку свого існування зби... ... капіталу ... є капітал досвіду — знання. Своїми виробами здобуває імя на ринку, що виявляється куди важнішою справою, як самі гроші. Бо цих вартостей не може знищити жадний катаклізм. Тому саме великі підприємства навіть знищені підчас війни, підприємства, які переходили таку фінансову руїну, якою була девалюація австрійської корони чи німецької марки — не впали. Навпаки, зараз по війні вони двигнулися знову й сьогодні вони такі сильні, як були перед війною. Бо на їх силу складалися не тільки гроші. Тому повторюю: найкраще забезпечення капіталу — це уділ у промисловім чи торговельнім підприємстві.

— А чи ви могли б мені подати конкретно, як такі льокати у практиці виглядають?

— Дуже прошу. Не буду оперувати назвами фірм, але подам вам таке: Висота уділів вагається від 500—2.000 зол. Підприємства вже працюють, на їх чолі стоять фахівці, які своїм знанням дають запоруку розвою інституції. Важне також те, що наші фабрики затруднюють українських робітників, даючи прожиток їм та їхнім родинам.

Висота уділів дає змогу льокувати вже й малі капітали. За 500, 1.000, 2.000, чи 5.000 зол. стає уділовець співвласником фабричних забудувань, уладжень, машин, сировців. Його гроші добре забезпечені, а чейже кожний зокрема не мав би змоги за ті гроші купити якоїсь реальности, яка була б з одної сторони забезпеченням вложеного в неї капіталу, з другої сторони давала відповідні до висоти капіталу — доходи.

Треба додати, що у воєнних часах власне промислові і торговельні підприємства втішаються великою опікою держави. Бо вислід війни у великій мірі залежить від видатної праці фабрик, які доставляють конечні продукти, не тільки для безпосередніх військових потреб, але взагалі для втримання громадянства. Тому тепер у цілому світі слідна велика опіка держав промисловими станицями. Їхня життєздатність і живучість складається на поняття господарської сили держави, що не в меншій мірі, як військова сила, впливає на позицію держави у світовій єрархії.

Деякі наші підприємства є навіть такі, що їхні уділовці мають майже пупілярну забезпеку своїх вкладів.

Розуміється, що тяжко мені подавати всі подробиці, — робимо це в окремих випадках, доражуючи нашим клієнтам відповідні до їхніх спроможностей та вимог льокати.

•

Інж. Мілянич дискретно дивиться на годинник та потім на течку, повну актів. Розумію це і дякуючи за цінні інформації — відходжу.

Літ.

НОВИНКИ

2 КВІТЕНЬ

НЕДІЛЯ
Ст. ст. 20. березня 1939.
Квітна неділя. Івана, Сергія.
Лат. Квітна неділя. Франца.
Сонце: схід — 5.00, захід — 17.57.
Місяць: схід — 16.47, захід — 4.28

Завтра: 3. квітня Понеділок.
Ст. ст. 21. березня 1939.
Якова ісп.
Лат. Ришарда еп.
Сонце: схід — 4.57, захід — 17.58
Місяць: схід — 18.05, захід — 4.…
Післязавтра: 4. квітня. Вівторок.
Ст. ст. 22. березня 1939.
Василія свмч.
Лат. Ізидора еп.
Сонце: схід — 4.55, захід — 18.00.
Місяць: схід — 19.22, захід — 5.25
Повня в год. 3.18.

— **МАГАЗИН БІЛЛЯ І ПОСТЕЛІ МИХАЙЛА ПРОЦЯ, ЛЬВІВ — РИНОК 14 поручає: КОВДРИ, МАТРАЦИ, готові подушки з піря, простирала, пошевки і всяке найвибагливіше жіноче і мужеське білля. — Ціни дуже низькі — товар першорядний.** 442 —30

— **Приїзджаючи до Львова памятайте** та другим перекажіть, що **капелюхи, спортові кашкети, лугові, шкільні, дитячі й інші шапки** дістанете в крамниці **„БЕРКУТ"** — шапкарня Українського Т-ва Допомоги Інвалідам, **вул. Бляхарська ч. 14** (бічна вул. Руської). 699 1—?

— **Лиси, тхорі, пелеринки у великому виборі по конкуренційних цінах поручає єдиний український склад футер „ХРОМ", Львів, вул. Руська 20, тел. 271-83.** 673 —19

— **Сальон мод „Мак"** поручає весняні моделі капелюшків і квітів. Влаштовує курси модиярства, квітів і рукавичок. Львів, Глибока 1, I. пов. 545 1—5

— **Ширші сходини** членів „Молодої Громади" 4. квітня (вівторок), год. 19.30, переведуть **дискусію** над рефератом інж. Андрія Палія про „Національний підбір". Вступ для членів і введених ними гостей за відомом одного члена Ради Товариства. 702

— **Власний дім — найкраща забезпека гроша!** Як до нього дійти, поінформує безплатно Кооп. Банк „Міщанський Союз Кредитовий", Львів, Руська 3, тел. 215-16. 566

— **Другий том** „Далеких Обріїв" Софії Яблонської за лютий, висилаємо нашим точним передплатникам від нинішнього дня. Рекламації приймаємо до 14 днів тільки через почту. Звертаємо при цьому увагу, що ті, які беруть постійно газету як передплатники через кіоски, а не з нашої адміністрації, не можуть

діставати премійних книжок, бо ми не маємо їх перегляду. Найближчі томи бібліотеки у друку.

— **Ювілей Хрещення Руси-України.** Богословське Наукове Т-во у Львові влаштовує в неділю 2. ц. м. останній виклад з циклю Академічних Вечорів, що його виголосить д-р Іван Копач п. н. „Ювілей Хрещення Руси-України в світлі історіософії“ в салі „Української Бесіди“ при вул. Рутовського ч. 22, І. пов. Початок в год. 6. веч.

— **Рем.-Пром. Бурса у Львові** при вул. Бартосівни 5. влаштовує 2. квітня ц. р. у своїй світлиці Шевченківську Академію. Початок в год. 6. зечором.

— **Припинення діяльности українських товариств у Станиславівщині.** Повітовий староста у Станиславові припинив діяльність Сокола і чит. „Просвіти“ в Залукві та Сокола у Викторові, тому, що діяльність згаданих товариств загрожувала публичному спокоєві, ладові і безпеці.

— **Зривають українські вивіски в Турці.** „Слово Народове“ з 31. березня ц. р. (ч. 92) пише: „Всі вивіски з українськими (в оригіналі: руськими — прим. Ред.) написами усунули невідомі винуватці впродовж двох ночей: з четверга на пятницю і з пятниці на суботу минулого тижня“.

— **Навіть герб лев не подобався.** „Слово Народове“ з 31. м. м. (ч. 92) повідомляє: „Від років повітове староство в Турці приміщується у „руськім“ будинку, на фасаді якого видніє під дахом „руський лев“. У вівторок ми завважили — пише „С. Н.“, — що лев уже усунений! Нарешті!“.

— **Не було складу зброї.** Деякі українські часописи, за польськими, подали, що в Юрія Всеволода Івасикова в Скольому поліція відкрила склад зброї. Це не відповідає правді. В Ю. В. Івасикова знайшли старі заліза, люфу, старі вистріляні патрони та фльоберт. Студ. Ю. В. Івасиків вповні оправдався і по 3-ох днях звільнили його зі стрийської слідчої вязниці.

— **Не допустили делегатів.** Поліція в Тухлі не допустила до села Головецька (у стіп Маківки) делегатів зі Сколього: Союзу Українок — п. Дарію Заяцівну й Союзу Кооператив — Михайла Куневича та його товариша, які їхали туди на Заг. Збори. Всі вони мусіли до часу відїзду поїзду пересидіти на поліції.

— **Відобрали дебіт.** Міністерство внутрішніх справ відобрало дебіт „Бюлетинові Союзу Українських Організацій у Франції“, що виходить в українській і французькій мові, часописові „Наступ“, що виходив у Хусті, французькому часописові „Фру-Фру“ та тижневикові „Свят і Польска“, що виходять у Парижі.

— **Львівська хроніка.** В районі II. і III. комісаріяту поліції перевела поліція облаву в четвер 30. березня ц. р. вечором і притримала 24 особи, між ними 2 жінки. — Поліція арештувала кухаря Владислава Журавського, який украв в адвоката д-ра Перацького 460 зол. Арештований признався до крадежі і віддав частину грошей. — За крадіж 150 зол. на шкоду Фридерики Рот поліція арештувала II б. служницю Франціпіку К.

— **Краєва хроніка.** В Пістині пов. Косів упав до горшка з кипятком 3-літній Іван Кошак, смертельно попарився та по кількох годинах помер. — У Камінках Великих 6-літня Марія Чуприк розлила на себе нафту з лямпи, що занялася на ній від вогню з печі і дівчинка померла від страшних мук. — На дорозі під Побережем, пов. Станиславів напало трьох невідомих напасників на Дмитрашака Олексу і намагалися його ограбити. На щастя Дмитрашакові удалося втечи. Поліція шукає за грабіжниками.

— **За ширення алярмових вісток.** Городське староство в Лодзі покарало 6 осіб по 2 місяці безоглядного арешту за ширення алярмових вісток.

— **Число людей на землі.** Демографічний інститут Ліги Націй перевів у 1937. р. досліди над числом населення земної кулі. Оголошені тепер статистичні дані цього інституту виказують, що на земній кулі було 2 міліярди і 134 міліони осіб. Майже половина цього числа населення замешкує Азію, понад 400 міліонів в Европі і понад 200 міліонів в Америці.

— **Велика повінь і буревій.** По кількаденних дощах виступили з берегів ріки у Словаччині, де кілька сіл находиться під водою. Великі спустошення заподіяли зливні дощі у трьох стейтах Злучених Держав: Місісіпі, Алябама і Джорджія. Вода виступила з рік і позривала мости. З мосту під Вікбург упало до води 5 особових самоходів та один вантажний. З води витягнули 12 вбитих. У стейті Алябама буревій знищив багато домів.

— **Зудар двох поїздів.** У підземній залізниці в Ню Йорку зударилися на днях два поїзди. В катастрофі є коло 100 ранених осіб, між ними 11 важко ранених.

— **Катастрофа корабля і літака.** При вїзді до порту в Данцігу осів на мілині норвеський корабель „Сіренес“, який з тяжким трудом витягнули з мілини. — На острові Ява упав бомбовий літак на землю і розбився. В катастрофі згинув летун.

— **Фабрика мила вилетіла в повітря.** У фабриці мила в Бейруті дійшло до вибуху, що знищив зовсім будинок. Зпід звалищ знищеного фабричного будинку видобули 5 убитих і 6 важко ранених осіб.

— **Профанація королівських гробниць в Ескуріялі.** Еспанські національні війська заняли відомий монастир Ескуріяль за Мадридом, що його вибудував король Пилип II. У підземеллях цього монастиря поховані всі еспанські королі від Карла V. до Альфонса XII., батька останнього короля. Тепер стверджено, що червоні вивезли з Ескуріялю всі твори мистецтва, в першу чергу образи Тіціяна і Веляскеза. Пропали теж дорогоцінні предмети релігійного культу з церкви. Майже всі королівські саркофаги поотварані, а тіла королів спрофановані.

— **Будова стратегічного шляху.** Єгипет приступає в найближчому часі до будови военного шляху, що получить Суеський канал з Палестиною. Стратегічний шлях буде довгий на 220 км і коштуватиме коло 160.000 фунтів штерлінгів.

— **Клерк Ґейбл оженився.** У місті Кінгмен у стейті Арізона відбувся шлюб відомого фільмового артиста Клерка Ґейбла з Кароліною Льомбард, що розвівся зі своєю подругою 3 тижні тому. Першим чоловіком Кароліни Льомбард був теж фільмовий артист В. Повел.

— **Понад 60 міліонів на добродійні ціли.** В Александрії помер у 70-ому році життя сен. Терезіо Борсаліно, основник і власник відомої італійської фабрики капелюхів. Борсаліно жертвував підчас свого життя на добродійні ціли понад 60 міліонів лірів.

— **Залізна руда в Курщині.** Совітська геологічна експедиція закінчила свої досліди в Курщині, де викрила великі поклади залізної руди. Згадані досліди — пише совітська преса — вела експедиція від кількох років та осягнула гарні вислідн. Згідно з обчисленням совітських фахівців в Курщині є велитенські поклади залізної руди, що її обчисляють на 200 міліонів тон. Аналіза цієї руди виявила, що вона має дещо нижчий відсоток заліза ніж руда у Кривім Розі.

— **Друга емісія совітської позички на зброєння.** Рада народніх комісарів СССР рішила видати другу емісію преміяної внутрішньої позички. Висота позички обчислена на 600 міліонів рублів і призначена на дозброєння совітської армії.

— **Новий бомбовий замах у Льондоні.** Льондонська преса подає подробиці нового бомбового замаху, що його виконали мабуть теж ірляндці в середу 29. ц. м. у звязку зі засудом ірляндців за зорганізування і виконання бомбових замахів у Льондоні. Слідство виказало, що тепер замаховці плянували висадити в повітря мерсмітський міст, що лучить місто Льондон з [illegible]

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Вівторок, 2. квітня 1889.

МАЄ БАГАТО РОБОТИ...

В новинках читаємо: „В Долині перебуває від четверга п. Мандичевський, совітник ц. к. намісництва і веде доходження проти відомого Цішки, долинського старости. П. Мандичевський має дуже багато роботи...“

РОСІЯСЬКІ СТУДЕНТИ...

„Недавно тому надійшла була з Ціріху у Швайцарії вістка, що якісь студенти з Росії заложили були там у якімось ярі недалеко міста хемічну лябораторію і робили там бомби. Ті студенти належали до якогось нігілістичного товариства і швайцарська поліція знала про те, але ніколи не могла їх на нічому зловити. Аж одного дня трапилася в лябораторії експльозія, підчас якої одного з тих студентів, Брінштайна, смертельно поранило, а другого Демського тяжко покалічило. Обох студентів принесли до шпиталю в Ціріху, інші студенти і студентки повтікали“.

НЕМА НІЯКОЇ НЕЗГОДИ.

Берлін, 5. квітня. Звернуло загальну увагу, що цісар Вільгельм ходив учора разом з ген. Вальдерзе складати кн. Бісмаркові ґратуляцію в день його імянин. Факт, що цісар взяв з собою і ген. Вальдерзе, має бути доказом, що між ген. Вальдерзе і кн. Бісмарком нема ніякої незгоди.

Працюймо -- не сумуймо!

„Що ж чувати?“ — запитав Славко свого друга, молодого інжиніра Миколу. — „Основую своє підприємство!“ — сказав Микола. — „Та я не про те...“ — відповів Славко. — „Я думав, що ти знаєш якісь політичні новини...“ — „Ото власне горе! — сказав інжинір. — „Куди не повернися, а всі тільки про те одне думають, медитують, журяться. Всі захиталися в основі“. — „Чи ж можливо тепер про щось інше думати?“ — запитав Славко. — „Чи можливо тепер працювати?...“ — „Може й декому здається, що неможливо. Але треба сказати собі, що мусимо! Не сміємо поринати в бездіяля! Поглибленою працею розганяймо зневіру, новими цінностями відбиваймо удари! І мені крається серце, але я не перестав працювати і змагати до кращого. Саме вичитав я в пресі коротку замітку про те, як братися до підприємства, щоб з малих початків виросло велике. І так, як там сказано, беруся до одного діла, на якому добре розуміюся, де сам собі буду першим робітником. Я заощадив уже в Земельнім Банку Гіпотечнім невеликий капітал і з ним буду починати. Може й ти пристанеш до спілки? Двом лекше буде перемагати труднощі...“ — „Миколо, ти мене так захопив своїм запалом, що з місця годжуся. Думаю, що хочеш основувати технічне бюро, щоб не бути безробітним, щоб мати свій власний варстат праці. Я пристаю, бо маю теж трохи ощадностей у тім банку. — „То гаразд! За тиждень можемо почитати. Тільки полагодимо вступні формальності...“ — І два молоді громадяни почали ділову розмову про те, як твердою працею перемогти зневіру і [illegible] жити всяку втрату. Щасти їм Боже!

(Ю.)

...передність. До знищення мосту не дійшло тому, що один прохожий завважив горіючий лонт, причеплений до валізки, що її залишили незнайомі замаховці на мості Гамерсміт, і з наражениям свого життя схопив валізку з пекольною машиною та перекинув її поза поруччя мосту, де машина вибухла, але на щастя не заподіяла ніяких шкід. Далі слідство устійнило, що на другім кінці мосту замаховці залишили ще одну валізу і відїхали швидко самоходом. Пекольна машина, схована в цій валізці вибухла й ушкодила декілька вязань мосту. Поліція арештувала під замітом нового замаху дві особи.

— Страйк портових робітників у Глезґов. Майже цілий портовий рух у Глезґов завмер у звязку з льокавтом усіх портових і транспортових робітників у числі 3.000. До припинення праці дійшло у звязку з диким страйком коло 1400 портових робітників, які підтримали активно домагання невеликої лівої радикальної групи робітників. Кораблі, які стоять в порті, не можуть ні навантажити ні скинути товарів, що їх вони привезли. Кільканацять пароплавів покинуло порт не забравши повного вантажу.

— Затонув один з найновіших совітських кораблів. Недалеко Таліна віхав совітський корабель „Челюскін" минулого понеділка на прибережну мілину наслідком мряки. „Челюскін", місткости 5000 тон, збудували большевики в ленінґрадських доках у 1936 р. коштом 100.000 рублів. Він вертався саме тепер з Америки до Ленінграду, куди вже не доїхав, бо підчас страшної бурі, що лютувала на днях на Балтійському Морі віхав на мілину, розколовся на дві частини і пішов на дно. Залогу з „Челюскіна" врятував естонський та совітський кораблі, які прийшли з допомогою „Челюскінові".

— Кілько населення має СССР? „Госпляи" оголосив вислід останнього спису населення, згідно з яким СССР має 170,126.000 населення. На основі спису населення в 1926. р. в СССР було 161,620.000. Виходило б, що від 1926 до 1939. р. зросло населення СССР майже 10 міліонів осіб. Школа, що „Госпляи" не пояснює, чому то совітський уряд не оголосив висліду спису населення в 1937. р. Подрібний вислід спису населення оголосить „Госпляи" у квітні ц. р.

— Прохарчування пасажирів морських велетнів кораблів. Морські велитні кораблі „Нормандії" чи „Квін Мері" зі своїми тисячами пасажирів творять майже ціле містечко. Тому то прохарчування всіх пасажирів таких кораблів є дуже складною справою. Ось кілька чисел, що ілюструють прохарчування пасажирів на французькому кораблі „Нормандії" підчас їзди з Европи до Ню Йорку: 14.500 кг. мяса, 5.000 кг. риб, 5.500 кг. дробу, 12.000 пляшок добірних вин, 13.000 літрів звичайного вина, 900 кг. сира, 3.200 кг. масла, 10.270 кг. муки, 33.500 кг. ярин, 3.000 кг. овочів, 2.850 кг. цукру, 4.000 літрів молока, 40.500 яєць.

— [illegible] не мине? Ніщо само — так говорить [illegible] ... довучають ревматичні болі „самі минуть". [illegible] ... наражуємо організм на ... болів у сильнішому [illegible] ... ревматичних болів [illegible] ... Таблетки Аспірин можна [illegible] ... (можна дістати у [illegible] ... 20 таблеток)

—о—

ВІДГУКИ ДНЯ.

Мельпомена в комірнім.

З самого заголовку можна легко виміркувати, про яку це Мельпомену йде. Ясно, що про українську. Чи не найбільше недоживлену, а проте найбільше витривалу і роботящу з усіх Мельпомен світа. Скитається вона з кута в кут, по чужих хатах провінції переважно, а у Львові постійно.

„Діло" з пятниці принесло дві цікаві театральні історії: звідомлення з загальних зборів кооперативи „Український Театр", що має за ціль будову театрального будинку і передрук статті з „Діла" 30. березня 1889. р., що накликує до будови українського театру у Львові.

Пятьдесять років, пів віку намовляємо себе до будови театру і — як показує дійсність — не можемо намовити.

Щоправда тому 90 років побудували були українці сяку-таку театральну салю в „Народнім Домі", але з неї не було потіхи. Українці поділилися на дві частини, і ті, що мали салю — не мали театру, а ті, що мали театр — не мали салі.

Тягнулося це довго-довго, аж укінці вияснив ситуацію магістрат, винайнявши салю для своїх „розмаїтосців".

І ще одно „щоправда"...

Щоправда, побудували українці Музичний Інститут, але так вимудрували салю, що в ній театр не може грати, а музика з великою бідою. Зате незле грає кіно і властиво салі так якби не було.

Всеж таки бували роки, що в них українська Мельпомена заскакувала в магістрацьку салю „Народнього Дому". Не знаю, від чого це залежало, так як не знаю, від чого залежить, що цього року не могла вскочити. Видно, панове з управи майже столичного города прийшли до переконання, що це була б за велика уступка для нас і могла б викликати негодування серед патріотичної вулиці. Одним словом: не дали.

І бідна Мельпомена почала шукати квартири.

Знайшла її на Слонечній у т. зв. „Новосьцях" та притулилася там на час свого побуту у Львові.

А до мене післала одного зі своїх любимців, щоб я написав у фейлетоні: 1) Що вона невинна (в цій справі!). 2) Що на Слонечну не є далеко і 3) Що обіцює гарні вистави, які вдоволять навіть найрідших відвідувачів.

Шановна Мельпомено! Роблю це для тебе з приємністю, бо знаю скільки маєш прикростей. Дай Боже, щоб ти бодай там почувалася як менше більше дома і щоб не мала клопоту з публикою та... ріжними будівельними знавцями.

Нехай публика тебе відвідує, а будівельні знавці оминають. Я, щоправда, не чув, щоби ця саля була „бауфелліг", але на час твого побуту може і таке зайти.

Галактіон Чіпка.

З концертової салі.

КОНЦЕРТ АНГЛІЙСЬКОЇ МУЗИКИ.

Третій черговий концерт П. Т. М., присвячений сучасній англійській музиці, приніс нам твори двох відомих англійських композиторів: Едварда Ельґара (ур. 1857. р.) ораторію „Сон Ґеронтія" та фортепіяновий концерт Джона Іреленда (ур. 1879). Коли перший з них є епіґоном німецьких симфоніків неоромантиків, чільним представником хорово-орхестрової музики, то другий типовим модерністом фортепіянової і камерної літератури, насичений з одного боку джезовою ритмікою, з другого твердою та різкою гармонікою а ля „барбаро".

Виконання творів було нерівне. Фортепіяновий концерт був виконаний п. Мінцером виразисто, відповідно до стилю, може подекуди навіть брутально. В ораторії виходили на перший плян три сольові партії: душа Ґеронтія — тенор Е. Стебельський, духовник і ангел смерти — барітон Терен-Юськів і ангел мира — сопран Ф. Д. Слоневська, які були все на свому місці і робили помітне враження.

Зате хори під орудою д-ра Солтиса при всіх намаганнях диригента не вспіли якслід опанувати своїх трудних партів і деколи ритмічно й тонально хиталися.

С. Л.

З кіна.

КІНО „АМПІР": „ДВА СУПЕРНИКИ".

У противлежности до останньої фільми „Бравура", в якій Клярк Ґейбл і Мірна Льой грали трагічну пару, тепер вони виступають у комедії у подібних ролях летунів. Є це сатира на американських репортерів, які навіть у найтрагічніших хвилинах не забувають за свою професію, щоб тільки роздобути якусь сенсаційну знимку до свого часопису.

„Два суперники" представники двох ріжних пресових концернів збирають репортажі підчас громадянської війни в Китаю. Туди приїжджає теж молода жінка, яка допомагає [illegible] репортажову знимку. Її суперник із ворожої фірми вміє зєднати собі її серце жертвенною сміливістю, врятовуючи їй життя, а ще більше великим жестом, коли в її очах розриває кінову стяжку, де вона виступає в некорисному світлі. Та цей його жест теж тільки реклямовий трік, який згодом вийде наверх і попсує їх якнайкращі взаємини. У другій частині фільми маємо мальовничі образки з виправи до країни людоїдів, зроблені як повідомляє на вступі фільмове підприємство, таки на місці тубильців. Фільма зроблена живо, повна драматичних і веселих моментів.

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ.

Філія „Союзу Українок" улаштувала курс куховарства. Від 6.—11. березня вчилися пані (22) приладжувати салати, канапки, креми й торти, а в суботу 11. III. запросили всіх на „Показ куховарства". Відбувся він у салях „Української Бесіди". Публика, що прибула численно, любувалася смачними потравами, гарно розміщеними на буфеті. Модерно застелені й заставлені столики вчили, як естетично заставляти столи. І курс і „Показ" пройшов з великим успіхом. Пані-курсантки були вповні вдоволені зі своєї учительки п. Гавриз-Костецької, а вона з них. На „Показі" була теж п. Павликовська зі Львова.

Загальні збори кооперативи українських залізничників „Народній Дім" відбулися 19. III. у власній домівці при участи 48 членів на всіх 291. Дивно слабе зацікавлення членів цим будьщобудь чи не найбагатшим українським товариством у Станиславові! Вже кооператива „Народній Дім" є власником камяниці і двох престорих парцель при вул. Леляве́ля напроти двірця, вартости коло 600.000 зол. Чи мале число присутних це теж знак часу? Збори пройшли під проводом інж. В. Дутки, голови Надзірної Ради. Однохвилинною мовчанкою вшанували Збори память полеглих на полі слави. Діяльність кооперативи проявляється головно в адміні-

страції нерухомостей, зібрані й завідувані ощадностями членів і призначувані їм позичок. Оборот кооперативи в 1938 р. сягає суми 36.059,03 зол. Члени вложили в тому році в касі кооперативи 5.446,27 зол. своїх ощадностей та затягнули позичок на суму 10.748,25 зол. Чистий зиск у сумі 563.16 зол. розділено між Р. Ш. (50 зол.), Тов. Доп. Українським Інвалідам (25 зол.) і на Фонд зльокавтованих українських залізничників (32.34 зол.); решту призначено на ремунерацію для членів управи. Членами Управи стали пп.: Лев Качанівський, Дмитро Ґерущинський, Евген Сірецький; їхні заступники: Михайло Новіцький ті Осип Мікіта. В склад Надзірної Ради, якої каденція кінчиться щойно в найближчому році, входять вибрані два роки тому: інж. В. Дутка, д-р І. Воляньський, Теодор Нарожняк, Микола Пандуо, Василь Головенко, Іван Фуришевич і Микола Лушак. Кооперативі „Народній Дім“ треба побажати, щоб її якнайкращий розвиток приносив великі користи не лиш для її членів, але й для українського загалу Станиславова.

На Книгининні-Кольонії (Майзлях) в салі при монастирі оо. Василіян відбулася 19. ц. м. вистава аматорського гуртка при читальні „Просвіти“ на Майзлях. Ішла „Св. Юлія“, реліг. драма в 6 картинах о. Камінського ЧСВВ, пароха Майзлів. Є це драматизована мартирольогія св. Юлії. Гурток вложив багато запалу й енергії у виведення цеї песи. Позичив з міста стилеві римські декорації, справив власним коштом строї, що треба підчеркнути з признанням. Самі виконавці роль дали зі себе що могли. Беручи під увагу зельми тяжку, характеристичну мабуть усім українським релігійним драмам, будову песи та самонеогарчальність гуртка від огляду режисерії, мусимо сказати, що гра аматорів уповні вдоволила. При енергії праці й деякій помочі гурток може справді осягнути якийсь мистецький рівень. Треба би тільки, щоб запал у аматорів не погас, а навпаки — змагався. Прийде їм це тим легше, що оо. Василіяни віддають їм до диспозиції гарну, нову салю, що по деяких технічних поправках у будові сцени дасть змогу навіть великому театрові вигоднувати на Майзлі. Важливо було б також, щоб при дальшому зборі репертуару гурток звернув увагу на песи з менше пасивними героями та на песи з українським сюжетом. От і в „Бібліотеці Релігійної Драми“ видання оо. Василіян у Жовкві, як інформував мене о. Камінський, бувший редактор цієї Бібліотеки, є такі песи, що мають рідну тему. Громадяни Майзлів виповнили салю й гаряче оплескували своїх аматорів. Навпаки, як це хронічно діється в місті Станиславові, імпреза мала не тільки моральний, але й повний фінансовий успіх.

З браку дозволу не відбувся ані заповіджений на 19. м. м. в салі „Української Бесіди“ реферат проф. О. Бойцуна про творчість О. Олеся, на якому мали ми почути рецитації творів поета у виконанні п. Кривяк і п. Ганушевського, ані Шевченківський концерт, що його заповіла була на той сам день читальня „Просвіти“ у Книгинині.

Велике зацікавлення останніми подіями проявляється формальним облиганням кіосків і місць продажі українських часописів та стиком під таблицями, де прибиті афішки нашої і не-нашої преси. Думки, що їх можна почути при тій нагоді, є найкращим висловом настроїв і тепломіром села. В часі приходу свіжих чисел часописів багато сільських наколесників чекає, щоб зараз-же розвезти останні вісти по спрагнених новин селах. Посилки українських часописів вмить вичерпуються.

рок.

КОЛОМИЯ.

„Вельможна пані Кочубеїха“ Спиридона Черкасенка на аматорській сцені. Вок.-драматичний гурток читальні „Просвіти“ ім. М. Шашкевича в Коломиї під умілою кермою реж. О. Скалозуба заманіфестував свою під кожним оглядом солідну аматорську працю вставою названої історичної родинної драми в 4-ох діях із часів гетьманування Івана Мазепи, виведеною 19. ц. м в салі Щадничої Каси. Драма „Вельможна пані Кочубеїха“ появилась окремою книжкою минулого року, через те ширшому загалові ще невідома. Автор, відомий теж під псевдонімом Петра Стаха, якого твори „Казка старого млина“ та „Про що тирса шелестіла“ становлять кращі й загально люблені речі репертуару наших театрів, збогатив його новою драмою, якої змістом є боротьба Любови, жінки Кочубея Василя, генерального судді гетьмана Мазепи, з Мазепою за гетьманську булаву для свого чоловіка. Притокою до боротьби стало кохання Мазепи до Мотрі Кочубеївної, хрещениці гетьмана, та його сватання. Сама вона, Любов, колись кохала Мазепу й мала амбіцію стати гетьманшею; одначе гетьман не виправдав її сподівань. Заце вона його зненавиділа, як тільки може зненавидіти мужчину ошукана у своїх амбітних надіях жінка владної вдачі, і в своїй ненависти здатна на все: на зраду інтересів рідного краю, володаря своєї держави та навіть на розвал свого родинного кубла. Плохий Кочубей не має сили приборкати сліпу ненависть своєї жінки, не може стати в обороні своєї дочки Мотрі, яку очевидно любить, не зважується послухати остороги свого доброго духа — старенької няньки, вона ж і дочку Мотрю зненавиділа за її кохання до гетьмана... — і стає безвольним знаряддям у її руках. Він протуває нещасливий кінець, а проте робить на домагання жінки донос на Мазепу до царя, за що платить головою разом із полковником Іскрою, своїм свояком. Між особами драми нема Мазепи, а проте він є: відчувається вплив тої великої людини на долю дієвих осіб, атмосферу гетьманської держави під рукою енергійного керманича. Вельможна пані Кочубеїха довідується вкінці про фатальний вислід її змагань із ненависним Мазепою і заломана сходить зі сцени — з невгашеною жадобою пімсти... — Будова драми клясична, особи зарисовані виразисто, акція розвивається послідовно й держить глядача в напрузі до кінця. Написана клясичним білим віршем (5-тистопний ямбічний рядок), ставить ця драма великі вимоги до акторів. З повним задоволенням стверджуємо, що гурток вивязався з тяжкого завдання добре. П. Цісикова (в ролі Любови) створила тип, який і в зразковому театрі міг би з успіхом появитися на сцені. П. Волошинська в ролі няньки була дуже на своєму місці. П. Дийчуківна зуміла і в невеличкій ролі Мотрі виявити чималий сценічний талант. Добродушного, плохого й поневоленого жінкою Кочубея відіграв переконливо п. В. Рогужинський. Милий тип української дівчини бачили ми в креації М. Сталинченко. Добре достроїлися до цілости й пп. Білоскурський (Апостол), Джигришин (Іскра), Сельський (Никанор і Трощинський) та Марійчук (Святайло). Цілість стояла вище звичайного аматорського рівня. На особливу увагу заслуговують нові, дуже гарно (п. Сельською К.) виковані строї та дбайлива обстанова на сцені. Вок.-драм. гурток читальні знявився цим разом на поважнішу і змістовнішу виставу та осягнув великий моральний успіх. Матеріяльний — з приводу трагічних подій — був куди слабший.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

КАРПАТСЬКА УКРАЇНА. Географія — Історія — культура. Видання Українського Видавничого Інституту. Львів, 1929. Велика 8-ка, стор. 160.

ҐЕЦ. Сучасне українське мистецтво. Текст Павла Ковжуна. Видання Асоціяції Незалежних Українських Мистців. Львів, 1939. Мала 4-ка, стор. 16+20 сторін репродукцій.

Листування Редакції.

Вп. В. Цецин, Чернівці: Театри можуть грати за повно.

Вп. Посіка В., Голобутів: Як тільки щонебудь довідаємось, повідомимо. Радимо оголосити в часописах.

Театри.

Великий Театр.

Пятниця 31. III. год. 7.30 „Маскарада“.
Субота 1. 4. год. 7.30 „День без брехні“.
Неділя 2. 4. год. 3.30 попол. „То більше як кохання“; год. 7.30 „Маскарада“.
Понеділок 3. 4. год. 6. веч. „То більше як кохання“.
Вівторок 4. 4. год. 7.30 Симф. концерт.
Середа 5. 4. год. 7.30 „Маскарада“.

Театр Ріжнородностей.

Вівторок 4. 4. год. 7. „Утекла мені перепілонька“.
Середа 5. 4. вистави нема.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

ЯВОРІВ:
31. III. Мати Наймичка.

Український Театр ім. І. Котляревського.

ЛЬВІВ-ЗНЕСІННЯ: Саля чит. Просвіти:
31. III. Цариця Груазії.
1. 4. Пригода в Черчі.
2. 4. Зоря над Почаєвом.

ЛЬВІВ: саля Новостей, вул. Собєского 28 (Колісей):
3. 4. Цариця Груазії.
4. 4. Циганське кохання.

Початок вистав у год. 20 (8 веч.). Білети вже можна набувати в Сокальському Базарі.

Український Театр Йосифа Стадника (сеніора).

САМБІР:
1. 4. Сіосі.
2. 4. Ой не ходи Грицю.
3. 4. Хам.
4. 4. Казка старого млина.

На Великодні Свята театр загостить до Дрогобича.

КІНА.

АМПІР: „Два суперники“ (Кларк Ґейбль, Мирна Льой).
АПОЛЬО: „Білий мурин“.
АТЛЯНТИК: „Небезпечна любов“.
БАЙКА: „Історія одної ночі“ і додаток
БАЛТИК: „Індія говорить“.
ВАНДА: „Ню-Йорк—Сан Франціско“, „Архильокай“.
ГРАЖИНА: „Сагаала“.
ЕВРОПА: „Ґунґа-Дін“.
КАСІНО: „Великий вальс“ із Луїзою Райнер.
КОПЕРНИК: „Веселий тура“.
МАРУСЕНЬКА: „Лист до матері“.
МЕТРО: „Втікач з Сен Квентін“, „Подвійне весілля“.

МІРАЖ: „Арена життя“.
МУЗА: „Студент із Оксфорду“.
ПАКС: „Голгофта“ та життя і смерть Пія XI.
ПАЛЯС: „Суєа“ (Льорета Йонг, Аннабеля, Тирон Павер).
ПАТРІЯ: „Бурлака звад Волги“.
РАЙ: „Молодий граф“ (Анна Ондра).
РІЯЛЬТО: „Одружилися за скоро“.
РОКСІ: „Лікар гарних жінок“ і додатки.
СВІТ: „Гайді“, „Жертви великого міста“.
СВЯТОВИД: „Йошівара“, „Князь Іке“.
СТИЛЕВЕ: „Алярм“ і ревія.
ТОН: „Соловейко“ (Шерлі Темпль), „Аеропльан“.
УТІХА: „Пригоди Робін Гуда“.
ХИМЕРА: „Наша твірка“.

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська ч. 5)
„Світова вистава в Шікаго в 1933 р.“

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 1. квітня 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Розбудова Львова, 11.00 Для шкіл: Співаймо пісеньки, 11.30 Романси з пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., 13.00 Оркестра, 14.00 Авдиція для дітей від 5 до 90 літ, 14.15 Комунікати з міста та провінції, 14.20 Бетанський порадник, 14.30 Гр. пл., 14.40 Останні вакацоли, 14.45 Біржа, господарські вістки, 14.50 Інформації, 14.55 Програма на завтра і на ввесь рік, 15.00 Радіо пімнурки, вес. авд. для дітей, 15.30 Оркестра; фейлетон, 16.00 Попол. денник, 16.08 Господарські вістки, 16.20 Літер. хроніка, 16.35 Мотети Орлянда ді Ляссо, хор, 18.00 Вістки з ост. хвилини, 18.05 Ворожка Танаґра перед мікрофоном, 18.15 Гутірка слухачів із директором [illegible], 18.30 Гутірка, Слов[illegible]-муз. авд. Будуємо [illegible] фабрики, гутірка для молоді, 19.15 [illegible], 19.20 Розр. концерт, 20.40 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Веселий концерт і перерві в год. 21.45 Зорі опери, [illegible] та екрану перед мікрофоном, 22.55 Прощальна авд., 23.00 Останні вістки, 23.05 Закінчення програми.

Неділя, 2. квітня 1939.

7.30 Орх., 8.00 Ранішній денник, 8.15 [illegible]: Газетка, огляд ринків рільних продуктів, оркестра, 8.45 Поздоров. Хайдерабад скрипка, нар. пісні, 11.00 Музика з пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Симф. концерт з вик. симф. орх., 13.05 Гутірка [illegible], 13.15 Чари весни, орх., сопр., форт., хор, 14.40 Трохи пісні, тропи [illegible], 15.00 Трансм. зі Сокільник, 15.25 [illegible] громад, 16.30 Великопістна [illegible], 16.45 Орх., 17.15 „Живий [illegible]“ авд. П. і В. Малярда (Франція), [illegible] музика, спів, органи, хор, 18.30 Хвилина біля студій, 19.00 [illegible] орх., хор, 19.30 Програма на завтра, 19.35 Гостинниця „Під Левом“, 21.00 Спортові вістки, 21.15 Спорт, політ., веч. денник, звук. тижневик, програма на завтра, 21.30 Легка музика, 22.00 [illegible] 50-ліття смерти Ю. [illegible], 22.55 [illegible] програми.

Понеділок, 3. квітня 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Популярна музика з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Як потічок перемінився в ріку, гутірка для дітей, 11.15 Сальонова музика з пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., 13.00 Для купців і ремісників: Купець і його професійна організація. Безпроцентовий кредит у торговлі та ремеслі, 13.30 Шопен, авд. для гімназій, 14.00 Концерт бажань, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Для молоді: Грецький міт: „Химера“ з муз. ілюстр., 15.30 Сальон. орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.08 Господарські вістки, 16.20 Наук. хроніка: Біольогія, 16.35 Найгарніші квартети віденських клясиків, у вик. смичк. квартету, 17.20 Актуальна гутірка, 17.30 Біла людина в Африці, 17.45 Флетові твори в супр. форт., 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Інститут етнографії й етнольогії при унів. І. К., 18.20 Актуальність, 18.30 „Ля Малія“ („Благословення хліба“) ораторія Е. Оддоне, 19.00 Вояцька авд., 19.30 Концерт легкої музики, орх., пісеньки, 20.35 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Форт. ресіталь Шарі Ґір (Мадярщина), 21.30 Великопістна гутірка, 21.45 Е. Ґріґ: „Скрипкова соната ц-моль оп. 45“ вик. С. Рахманінов, пл., 22.12 Спортові льокальні вістки, 22.15 Каналізаційна мережа Львова, 22.30 У великопістнім настрою, 22.55 Огляд преси, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

Вівторок, 4. квітня 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Орх., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Леґенда про глиняні дзбанки і глиняні пташки Ісуса Христа, з муз., 11.25 Настроєві пісеньки, пл., 11.56 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Серед жінок: Моди, італійські пісні, сопран, форт., **14.30 Поет смутку та радощів (у 60-ліття уродин О. Олеся), виголосить в українській мові м-р Я. Семчишин,** 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Мій кухар, опов. для дітей, 15.15 Техн. скринька, 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.08 Господарські вістки, 16.20 Фін.-господарські актуалії, 16.30 „Під хрестом“ вок. концерт, 16.45 Життя великих пристрастей: Суєа, 16.55 Органовий ресіталь, 17.25 За полярним кругом, 17.35 З піснею по краю, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Божі Гроби у Львові, 18.15 Для села: Що треба знати про серадолю, косп. хвилина, 18.30 Для робітників, 19.00 Концерт легкої музики, орх., тенор, сопран, 20.40 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Симф. концерт, 22.00 Великопістна гутірка, 22.15 Віол., форт., скрипка, 22.55 Інформ. авд., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 1. квітня 1939.

БЕРЛІН 20.10 Веселий муз. вечір, БУДАПЕШТ 18.00 Форт., 18.50 Спів, 21.10 Легка музика, ВІДЕНЬ 15.30 Моцарт, Гайдн, Шуберт, 19.00 Камер. концерт, **19.50 Українські вістки,** 22.30 Розр. концерт, орх., сопран. ЛЯГТІ 17.30 Легка музика, ЛЬОНДОН РЕДЖ. 18.00 Для дітей, 19.30 Концерт із Америки, 20.15 Німецький комунікат, МІЛЯНО 21.00 „Ля пікколя імператріче“ — оп. Монтанаріи, 23.15 Танк. музика, РАДІО ПАРІ 18.00 Для наймолодших, 18.30 Скрипка, РИМ 19.10 Арабська музика, 21.00 „Марія д'Алессандріа“ оп. Гедіні, РИГА 19.15 „Розведена“ оп. Фалля, СОФІЯ 18.05 Мандоліни, 20.00 Спів, 20.55 Популярна музика, 21.45 Легка і танк. муз.

Неділя, 2. квітня 1939.

БЕРЛІН 18.00 Оперетковi і фільм. мельодії, 19.20 Розр. музика, 20.10 Концерт, орх., сопр., тенор, БІЛГОРОД 18.30 Хор, 20.00 Нар. пісні, БРЕСЛЯВ 19.00 Форт. сонати Бетовена, БУДАПЕШТ 18.00 Військ. орх., 19.00 Церковна музика, 22.40 Комунікати в ріжних мовах, ВІДЕНЬ 19.10 Серенада Капелія, **19.50 Українські вістки,** 20.10 Вес. муз. вечір, 22.30 Танк. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 10.30 Форт. концерт Прокофієва, 14.30 Орх. концерт, 19.10 Форт. дует, сопр., віол., ЛЬОНДОН РЕДЖ. 18.00 Форт. дует, 18.20 Дута орх., 22.55 Легка музика, РАДІО ПАРІ 21.30 Симф. концерт, РИМ 17.00 Розр. музика, пісеньки, 21.00 Симф. концерт, СОФІЯ 18.00 Легка музика, 19.00 Популярні вістки, 20.00 Вок. музика, 22.10 Танки, ФЛЬОРЕНЦІЯ 15.00 „Фіґарове весілля“ оп. Моцарта.

Понеділок, 3. квітня 1939.

БЕРЛІН 18.00 Розр. концерт, БІЛГОРОД 18.20 Нар. музика, 18.50 Скрипка, 20.00 Опера, БРЕСЛЯВ 20.10 „Віденська кров“ оп. І. Штравса, БУДАПЕШТ 19.00 Спів, 20.00 Віол. ресіталь Б. Мазачураті, 22.00 Циг. музика, 22.40 Комунікати в ріжних мовах, ВІДЕНЬ 18.20 Гутірка про Буенос Айрес, **19.50 Українські вістки,** 20.10 Розр. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.15 Весняні пісні, 22.20 Політ. огляд, ЛЬОНДОН 18.00 Для дітей, 19.00 Військ. орх., 20.15 Комунікат в німецькій мові, 21.00 „Трубадур“ оп. Верді, МІЛЯНО 21.00 Орх., 22.15 Комедія, опісля розр. музика, РАДІО ПАРІ 18.05 Форт., 21.30 Вечір опер, РИМ 21.00 Розр. музика, пісеньки, 22.15 Концерт тріо, СОФІЯ 18.45 Спів.

Вівторок, 4. квітня 1939.

БЕРЛІН 18.00 Розр. музика, 19.45 Веч. гомін, 20.10 Симфонія ч. 5, 21.20 Дута орх., БІЛГОРОД 18.20 Скрипка, 18.50 Нар. музика, 20.00 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 20.30 Концерт естонської музики, 22.40 Комунікати в ріжних мовах, ВІДЕНЬ 17.10 Розр. музика, 19.00 Соната на скр. і форт. ф-дур Бетовена 19.50 **Українські вістки,** 21.00 Симф. концерт, 22.35 Легка і танк. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 15.15 Дітočі пісні, 18.20 Квартет, 19.15 Життя села у пісні, 20.15 Форт. дует, акордеон, саксофон, ЛІЛЬ 20.00 Дрібні форт. твори, ЛЬОНДОН РЕДЖ. 20.15 Німецький комунікат, 21.05 Фантазія ф-моль Шуберта, РАДІО ПАРІ 18.05 Віол., РЕНН 21.30 „Пісня кохання“ оп. Шуберта-Берте, РИМ 17.15 Давня музика, 21.00 „Марґеріта да Кортона“ оп. Л. Рефіче, СОФІЯ 19.30 Камер. музика, 20.00 Хор.

Біржа.

Львів, 31 березня 1939

ГРОШІ

Бельґи бельґ. 89·57—89·67, Доляри америк. 5.29·00—5.30·50, Доляри канад.— 5.27·50—5.28·00. Фльор. гол. 282·72—282·52 Франки франц. 14·11—14·12, Франки шв. 119·50—119·45. Фунти анґл. 24·92—24·92 Гульд. данц. 100·25—100·25 Кор. данські 111·28—111·28, Корони норв. 125·27—125·22 Корони шведські 128·39—128·52, Ліри іт. 16·20—16·20, Марки фінляндські 11·00—11·01 Марки нім. срібні 82·50.

Акції.

Банк Польський 123·00, Цукор 39·00—39·25, Вугіль 39·50—39·25, Лільпоп 90·50—90·00. Моджеїв 21·25—20·50, Островець 76·25—76·00, Старахович 57·00—58·50, Жирардів 63·50—62·00.

Папери.

4 і пів внутрішня 64·75—64·25. 3 інвест. 1 ем. 88·00, серія 00·00—00·00. 2 ем. 87·00 серія 00·00—00·00, 5 конверсійна 66·50 5 колійова 68·00—66·50, 4 прем. дол. 41·50 4 консолідаційна 65·75—65·00.

Тенденція неодностайна.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

Львів, 31 березня 1939

1 кг. масла дес. бальон. з опак.	зол. 3.45
1 кг. масла дес. бочк. з опак.	зол. 3.50
1 л. молока	зол. 0.17—0.18
1 кг. яєць	зол. 1.10

Тенденція за масло, молоко та яйця сильна.

КУПНО — ПРОДАЖ

КУХОННІ комплетні направи, емалія 65, алюміній зол. 99.— з млинками, залізком тощо. Рейнмер, Леґіонів 37. 692 1-7

КОВДРИ, ПОСТІЛЬ — Зоніт, Львів, Казимирівська 5. Найдешевше бо в пасажу. 7—22

МАШИНИ писальні Адлер, українсько-польські, дешево продає Іванишин, Львів Товаржевського 19, тел. 246-65. 671 1-3

ДИТЯЧІ ВІЗКИ найновіших типів продає, направляє, давно знана фірма Кік, Львів, Жовківська 17. — Ціни безконкуренційні. 444 6—10

ФРИЗІЄРСЬКЕ заведення близько Ринку, істнує 30 літ, з причини виїзду продам. Зголошення Домініканська 11, партер, двері 3. 687 2-2

ПЛАЩИКИ, убранка, суконки та всіляке білля для дітей по безконкуренційних цінах продає СЬВЯТ ДЗЕЦКА, — Львів, Сикстуська 2. 667 1-2

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ТЕХНІЧНА РИСІВНИЧКА шукає праці. Метлюх, Станиславів, Франка 1. 684 3-4

МОЛОДА, здорова дівчина шукає праці до добрих людей або до самітньої особи. Займеться домом, вміє варити, апшивати. Пришла б також місце у масарській крамниці або іншій. Адреса: Леся Гуцуляк, село Фрага, п. Підкамінь к. Рогатина. 693 1-1

МУЖЧИНА, що знає мову анґлійську і французьку шукає заняття у Львові. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „50“. 2-2

МЕШКАННЯ

ІНТЕЛІҐЕНТНА пані пошукує мешкання при родині у самітної пані. Околиця Листопада. Зголошення до „Діла“ під „Мешкання“.

РІЖНІ

СТОЛЯРНЯ М. ФЕДИНСЬКОГО Львів, вул. Заблоцкевича 27. поручає по приступних цінах гуцульсько-мистецькі уладження власних проектів, також галянтерію й інші модерні гарнітура. 2388 21-32

ГОДИННИКИ і біжутерію найпрецизніше направить українська фірма Ц. Карпинця у Львові вул. Домініканська ч. 7. 1980 100

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ, гумові, черевні, ниркові, проти усування матиці за гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2741 5-70

ВІЧНІ ПЕРА направляє найкраще „ПРЕЦИЗІЯ“, тепер Шайноги 1. 617 4-10

ПЕЧАТКИ, монограми, ТАБЛИЦІ, виконує найдешевше перше та єдине українське ритівниче заведення ВОЛОДИМИР ЯРОШ, Львів, ул. Сенкевича ч. 3. 2816 36-0

ПЕРШОРЯДНА українська хемічна пральня одежі і красильня футер „ПЕРЗІЯНА“. Центральна контора: Львів, Руська 18, тел. 108-65 виконує замовлення найсолідніше. Приймає заступників у всіх містах. 622 4-10

НОВОВІДКРИТИЙ склад постелі під фірмою **Я. Черник, Фредри 9** поручає ковдри, матраці і постелеве білля. Старі ковдри і матраці переробляє. **Увага!** Пухові ковдри вимуховані на спосіб заграничний. 602 7-10

СТАРУ ҐАРДЕРОБУ мужеську міняємо за наймодніші бельські матеріяли. Телефон 270-25. 613 3-3

ЄДИНА українська пральня „Вікторія“, Львів, На Байках 9, приймає всяку ґардеробу, килими, церковні речі до хемічного чищення, також білля і ковдри до прання. 691 1-1

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ЛІКАР

Роман Лисяк

недуги шкірні, венеричні та лікарська косметика.

ПЬВІВ. Оборони Львова 22 (давніша Сикстуська 56), Тел. 114-44.

Косметичний Інститут і Лябораторія

Д-ра О. Тушицького.

Львів, вул. св. Софії ч. 3. Тел. 205-28

усуває: аномалії цери, вроговатіння, пігменту, волосся, бливни, дзьоби по віспі і плями. Масажі, тривке усування зморщок, шилвків і відморожень власною методою. Тривке усування оволосіння віг катафорезою. Постійні румянці від підшкірно запущеної краски (татуовання). Урядово затверджені косметичні курси закордонної програми.

642 1-10

Оголошення.

Річні Звичайні Загальні Збори Українського Товариства Допомоги Еміґрантам з України у Львові відбудуться в неділю 16-го квітня 1939 р. в год. 9-ій рано (а при вкякій кількости в 10-ій) в домівці Товариства у Львові, Ринок 10, II (гапок). Порядок нарад: 1) Відкриття Зборів і вибір Президії. 2) Відчитання протоколу попередніх Зборів. 3) Звіт Управи і Ревізійної Комісії за 1938 рік та уділення абсолюторії попередній Управі. 4) Затвердження преліміяря буджету на 1939 р. 5) Вибір нової Управи і Ревізійної Комісії. 6) Внески і запити.

Всі замовляємо

СОЛОДКЕ ПЕЧИВО НА СВЯТА

тільки в цукорні

„РУСАЛКА"

Руська 1. — Дім „Просвіти".

ЕЛЕГАНТНА **ПАНІ**

одягається

у кравецькім сальоні

ІВАНА КОЛОСА

ЛЬВІВ, АКАДЕМІЧНА 24.

Найновіші моделі — Приступні ціни.

Ковари, Матраци, Постелеве білля

поручає **МАРІЯН МЛЕКО**

давніше Корельницька

тепер **ПЛ. КАПІТУЛЬНА 2.**

тел. 237-72, (напроти катедри).

Ціла Галичина й Волинь присилає укр. мех. гарбарні „АСТРА" в Стрию, вул. Цениторна ч. 7 шкури до виправи на бокс і шевро. Певна забезпека перед заміною. Першорядне викінчення.

Шукаємо заступників до збирання шкур до виправи.

614 1-6

НА СВЯТА!

НАЙВИБАГЛИВІШІ ВИНА, ГОРІЛКИ, ЛІКЕРИ, КРАЄВІ І ЧУЖИННІ, ЯК ТАКОЖ НАЙКРАЩІ СПОЖИВЧІ І КОЛЬОНІЯЛЬНІ ТОВАРИ ТА ВСІЛЯКІ ЛАСОЩІ ПОРУЧАЄ ПО КОНКУРЕНЦІЙНИХ ЦІНАХ

„Imperial" Львів, вул. Академічна 12. Тел. 271-48.

Торговля споживча і кімнати до снідань СОФІЇ ШПАНГ

696 1—3

ВАЖНЕ ДЛЯ ПАНІВ!

НАЙЛІПШІ

УВАГА! ЦІНИ СТИСЛО ФАБРИЧНІ

БРИТВИ І АПАРАТИ до голення можна дістати тільки в старій і фаховій перфумерії

С. ФЕДЕРА, Сикстуська 2.

Коперника 15 а і Галицька 16

НАЙБІЛЬШИЙ вибір ножиків до голення, кишенкових ножиків, ножичок, пильників, пенсеток та інш. сталевих виробів

Не треба соромитися але рятувати!

Коли хто помітить у себе випуклину в пахвині, хочаб навіть дуже малу і навіть якби це не причинювало йому жадного болю, не повинен гаятися, але негайно замовити собі відповідний пропуклиновий бандаж. Тільки так можна оминути операції, забезпечити своє життя, завдяки бандажові і можна спокійно жити і працювати до пізнього віку.

Мужчини дістають пропуклину з праці, жінки після злогів і також з праці, з двигання дітей, з плачу, кашлю, запору стільця і ін.

При замовленні бандажу, треба подати міру в центиметрах або шнурочком довкруги тіла через бедра, написати по якій стороні є пропуклина, як велика, дальше вік, заняття, за яку ціну і всілякі інші подробиці. Ціна односторонього бандажа від зол. 8, 12, 16, а спеціяльної конструкції від зол. 20, 25 і вище. Бандажі на обі сторони дорожчі на 50%.

Висилає поштою дискретно за післяплатою:

М. Полячек в Самборі ч. 83.

ПОДЯКИ.

Впов. Пан Полячек у Самборі! За присланий бандаж сердечно дякую, бо завдяки відповідному достосуванні, стара пропуклина минула. Нехай Бог стократно віднагородить. З поважанням

Кс. М. Єднак, Нагусвичі п. Дрогобич.

До Фірми М. Полячек в Самборі. На пропуклину я терпів від довгих літ, різні бандажі я вживав без успіху, щойно спеціяльний бандаж конструкції Шан. фірми звільнив мене від пропуклини і нині я зовсім здоров. Я носив бандаж ледви пять місяців. Нехай Бог має Шан. Фірму у своїй опіці за рятування людей. Я Шан. Фірмі вдячний до кінця життя. — Францішек Мага, Ярослав, ул. Дольна Лежайська ч. 1. Дня 27. січня 1939.

683

ПАРАСОЛІ до саду, жіночі, мужеські і дитячі найже **ЗАДУРНО**

з найтривкіших ґатунків що не промакають і не тріскають, найоригінальніші моделі сезону 1939 р. поручає першоряд на виріб парасолів „СІКО" віддавна відома фірма Зіхер і Коркес, Львів, Леґіонів 29 в Пасажу праворуч зараз побіч „Орбісу". Реперації і покриття виконуємо прецизійно на місці ЗА БЕЗЦІН. СТАРІ ПАРАСОЛІ ВИМІНЮЄМО НА НОВІ.

Отже хто хоче бути вдоволений нехай зверне пильну увагу на докладну адресу і ЧИСЛО ДОМУ.

Найкращі мужеські одяги замовляйте в українській кравецькій робітні

М. Брунець

Львів. Академічна 24, I. п. Тел. 295-86

На складі наймодніші краєві й англійські матеріяли.

521 8-20

Кафлярська кооператива

КЕРАМІКА

Львів, Шептицьких 16 а. — Тел. 296-19

виконує всі кафлярські роботи, має на складі кафлі української продукції.

582 6-10

ФІРАНКИ, КАПИ ЗА БЕЗЦІН поручає артист. робітня „ДЕКОРАЦІЯ", ЛЬВІВ, ЛЕҐІОНІВ 29 в Пасажі, біля Орбісу. Купуючий одержує дарунок.

ДРОТЯНІ СІТКИ

найдешевше поручає

Вирібня дротяних сіток і до огорож

„СЯТКОДРУТ"

Львів, Замарстинівська 3

КУПУЙТЕ МУШТАРДУ

ТІЛЬКИ **„МІКА"**

Львів, Городецька 121.

Бляхарська робітня

будівельно-галянтерійно-криття веж, дахів і реперації

Андрій Бартків

Львів вул. Глибока 12. Тель. 250-03.

ТАПЧАНИ

модерні ТАПІЦЕРОВАНІ МЕБЛІ

до ліжок сітки, матраци найдешевше

ВИРІБНЯ

Б. Уріх ЛЬВІВ Зелена 3.

670 1—4

Обуву першорядної якости, мужеська, жіноча, дитяча

поручає фірма **„Сплендід"**

Львів, Галицька 1.

Спеціяльні домашні пантофлі.

До великодних тіст:

ч. 36/30 2—2

ПОВІДОМЛЯЄМО, що з днем 25. III ц. р. ми перенесли наш СКЛАД ОБУВИ

„МЕА"

з вул. Леґіонів 33 до нового льокалю при ВУЛ. ЛЕҐІОНІВ 25, тел. 284-47.

Як завжди так і тепер ми засобили наш склад у найновіші моделі обуви.

Годинники

ПЕРСТЕНІ, ОБРУЧКИ СТОЛОВУ ЗАСТАВУ

поручає єдина українська крамниця

Р. ТАРНОВЕЦЬКОГО

ЛЬВІВ - ПІЛСУДСЬКОГО 11а

ПРИЙМАЄ ВСЯКІ НАПРАВКИ - КУПУЄ ЗОЛОТО І СРІБЛО

БАНДАЖІ

пропуклинові для мужчин, жінок і дітей як також черевні для двигання жолудка у жінок і мужчин пропонує від р. 1866 спеціяльне світове заведення

М. ФРАЙЛІХА

Львів, Городецька ч. 35

Телефон 71-11.

679

ВЗУТТЯ всілякого рода НА СВЯТА вже від 9.80

поручає знана ф-ма

Й. ШТРАСЕР

Галицька 15 в подвір'ю.

(давніше Краль)

РОВЕРИ ДНІСТЕР НАЙЛІПШІ

499 9—15

Вол. Белеґай

МУЖЕСЬКИЙ КРАВЕЦЬ

Львів, вул. Куркова ч. 14 мешк. 6, в подвір'ю

виконує священичі, мужеські і спортові кравецькі роботи солідно, скоро і по найнижчих цінах.

624 1-12

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35
1 мм. одношпальтовий в тексті і новинках	зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці	зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, виміни і т. п.	зол. 0.10
шукаючі праці	зол. 0.05

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. 450.–
Остання сторінка 1/2	зол. 250.–
Остання сторінка 1/4	зол. 130.–
Остання сторінка 1/8	зол. 75.–

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj Wydawca: Sp... „Diło", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Diło", Lwów, Rynek 10.
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає ... „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.